

Afscheydt predicatie uyt Philipp. 1 vers 27

<https://hdl.handle.net/1874/18781>

1636

A F S C H E Y D T

Van Someren 650

BIBLIOTHEEK
NOORD-HOLLAND

PREDICATIE

uyt Philipp. i. vers. 27.

Ghedaen in de Ghemeynte

tot HEVSDEN,

Den 20. Augusti 1634.

DOOR

GISBERTUS VOETIUS gewesene Pre-
dicant aldaer, endé nu tegenwoordich Professor der Theo-
logie in de Universiteyt van Utrecht.

TOT UTRECHT,

Ghedruckt by AEGIDIUS ende PETRUS ROMAN
Druckers vande Universiteyt, Anno 1636.

Den achtbaren, Godtvuchtigen,
ende seer voorsienigen

Lambrecht Iarens, President van Schepenen, ende out-Bor-
gemeester.

Iohan Beelaerts, Schepen , ende out-Borgemeester.

Adriaen Daniels van Berlecom , Borgemeester ende out-
Schepen.

Ditck Goossens vander Horden , } Oude Schepenen ende
Adriaen Willemesz van Braeckel , } Borgemeesteren.
Huybrecht Walewijns , }

Severijn Ianssz Schouwen , Ouderlingh der Gemeynten
tot H E V S D E N .

Achtbare, Godtvuchtige, seer voorsieniche,
Welgunstige Heeren, Vrienden, ende
Broederen.

 *Also vele van de gemeynte al-
daer wel gewenscht, ende eenige onder
uwe E. E. ernstich versocht hadden om
mijn afgescheyt, niet sonder groote droef-
heyt ende beroeringe ten wedersyden ge-
nomen den 20. Augusti 1634 in schrift
te mogen hebben: donde ick niet wel na-
listen de goede Vrienden ende Liefhebbers daerinne te gelie-
ven*

ven , dewijle ik alles nae vermoegen jae my seluen geheelycke
in sulcke saecken haer schuldich ben. Ick hebbe wat lange ge-
wacht: eensdeels om dat soo veel tijs naulyckx my overich is
om het gemelde af gescheyt met eenen breeden ende gemeynsa-
men styl (gelyc het doen gepredicht is, of immers ten naesten
by) wyt myne corte notulen ende dispositie in het latijn en in
het ruych beworpen , soo op te maecke ende in het net te schrij-
ven; anderdeels , om dat ick tot het wel-schryven van sulcken
werck my altyts swaerlijck hebbe kunnen of willen begeven ,
meynende dat soodanige leeringen ende bewegingen veel beter
ende crachtiger met de levende stemme als met inckt ende pa-
pier verthoont werden. Doch hoedanich het werck sy, ick
hebbe my hierin overgegeven, ende de gelegenheit van dese
winter-vacantien waernemende , t'selfde af geschreven, ende
uwe E. E. tot een teccken van onse Christelycke vrienteschap
willen toesenden, niet twijfелende of fullen uwe E.E. geerne
noch eens lesen ende herlesen tghene doen niet sonder affectie
gehoort is. Ick betrouwe oock in den Heere dat uwe E.E. hier
door fullen verwackert ende aengedorret werden , om in den
aengestelpen loop niet alleen wel voort te gaen,maer noch be-
ter te loopen , als zynnde nu de salicheyt naerder dan doen ghy
eerst gelooft hebt ; om oock alle getrouwicheyt, voorstant, ende
hulpe aen de vnaere religie ende de saecke onses Godts voortaen
te bewijzen , ghelyck uwe E.E. tot noch toe in verscheyden oc-
casien , als uwe E. E. in Kerckelijcke diensten meermaels ge-
bruycckt zyt , seer losselfijk bewesen hebt. De Heere onse God
bewaere ende verstercke uwe E.E. tot zijn eeuwige Koninck-
rijck, Amen. Vtrecht den 25. Ianuarij 1636.

Vwer E.E. dienstvillige Gisbertus Voetius.

Afscheydt-Predicatie

Gedaen inde Gemeijnte tot
HEVSDEN.

Den 20. Augusti voor middach Anno 1634.

Philipp. 1. Ver. 27:

Alleenlyck wandelt weerdichlyck den Euangelio Christi, op dat ick het sy dat ick kome ende u lieden sie, het sy dat ick van u ben, mach van u hooren, dat ghy staet in eenen Geest, eenmoedichlyck mede strijdende met den geloove des Euangeliums.

Aendachtighe ende weerde tochoorders in den Heere Iesu Christo.

Elijck de Ouders scheypende van haere Kinderen / de Meesters van hare discipulen gemeynheden de selbe enighe nooddige bestellingen/ bevelen/ lesse/ onder wijzingen of vermaninghen geven/ die dan van d' een syde met besondere zorg gedaen ende aan d' ander syde aengenoemende ende ontsangen werden: soo ist het noch door een losselfich gebruik ingecomen/ dat de dienaers van Godes woort scheppende van haere Schapen/ de selbe een goede ende herteijcke vermaninge/ als een heilige Angel of pietel in het herte laeten daerse in toecomenden tijt nae haeren upganch haerts dienstes/ ende lecre te beter mochte gedencken/ ende haeren wandel daer nae senstellen. Dat selve gebruik hebben wyp in dese gelegenheit mede wiljen naewolgen/ siente: voor al op het exemplel des H. Apostels Pauli Acto. 17. 18. 19. ende Petri in synnen toeeven Bref cap. 1. ver.

13. 15. Ende op dat sulcks tot de meeste stichtinge mochte gescheden/ hebben wþ voorgelesen die heerlyke vermaninge des H. Apostels Pauli vpt Phillip. 1. vers. 27. Daer in wþ waer moeten nemen dese onderscheden.

Twee
deelen.

- { I. De vermaninge.
- { II. De reden van de vermaninge.

EERSTE DEEL.

DE vermaninge bestaet in dese woorden: Alleenlyk wandelt weerdichlyck den Evangelio Christi. Waer in onderschepdelych aengemerckt moet werden

- { I. Het voorstel van de vermaninge.
- { I. I. Beecher modisicatie/ door het woordeken (alleen) daer toegeadaen.

I. Lide van het eerste deel.

Wandelt, seyt de H. Apostel / weerdich den Evangelio. Staa hier te verclaeren drie pointen of artijchelijc:

- { I. Wat verclaen wert dooz het Evangelium.
- { II. Wat hier beduydet het woordeken/ wandelen.
- { III. Wat het wþ/ weerdich den Evangelio.

I. Evangelium beteekent eghenlyck de blijde bootschap/ ofte de leere van de verlossinge en de salicheit dooz Christum/ soo sooo die besonderlycken ten tyden des nieuwen Testaments voorghestelt ende gepredicht is. Ende wert dese leere onderschepden van het Evangelium in den ouden Testaments als een upnemende wijse het Evangelium ghenaeft Rom. 1. ver. 1. een beter hope Hebz. 7. 19. soo grooten salicheyt Hebz. 2. 3. ende werden ten opschift van dese beterschap ende upnemelicheit de geloovige in den nieuwen Testaments geluckich geseyt boven die van het oude Testaments of voor de conste Christ/ Luc. 10. ver. 24. Salich sijn de oogen die sien dat ghy siet. Want ick legge u dat vele Propheten ende Coninghen hebben begeert te sien dat ghy siet, ende te hooren dat ghy hoort. Hierom seyt d' apostel : dat Godt wat beters voor ons voortlien hadde, op dat sy (geloovige des ouden Testaments) sonder ons niet souden geheylicht of holmaecht werden. Hebz. 11. ver. 40. Niet dat in den tyden des ouden Testaments gantsch geen Evangelium en was/ of dat d' een ende d' ander leere wesentlijck souden onderscheiden sijn: maer dat de troostelijcke leere des Evangeliums in den nieuwen Testaments 1. een meer menschen Ephes. 2. 15. 16. 17. 2. ende

ende dat myndelijcker/ heeder ende mynner/ claeader ende naechter sonder dechsel/ behanghsel of schaduwue van ceremonien vercomdiche is/ soodat w^ep de heerlyckheit des Heeren met onbedeckten aengesicht als in eenen spiegel aenschouwen 2. *Coxinth. 3. 18.* 3. Dat oock de selbe nu voorstelt Christum als gecomen/ en de toesegginnen Godes nu met der daet in hem volbracht. 1. *Petr. 1. ver. 9, 10.* 11, 12, 4. Ende dat volgeng dien de toepassing van de selbe leere op onse herten ende conscientien lebendiger/ crachtiger/ soeter gevoeliger/ ende meer upreghert is/ sonder het drijven/ ende doochdige van dien harden bengelmeester/ de wet segge ich/ die van in den ouden Testaments soo veel/ soo langhe/ soo opereus hart/ verhaelt inghescherpt/ ende voorz de schemerende en hoochte vertonige van het Evangelium voort uyt gesonden worder/ datter anders niet en scheen ten besten te sijn als enchel wet en oude verbont: ten welcken aensten gezeigt wert *Hebz. 12. ver. 18, 22*, dat w^ep niet gecomen sijn tot den taalijcken berch &c. maer dat w^ep gecomen sijn tot den betek Zion, tot de stadt des levendigen Godts, tot dat hemelsch Ierusalem &c. Wijlen even wel de leere des ouden ende de leere des nieuwelen Testaments in den geont/ in substantie of in wesen een ende de selfde/ alsoetwel in circumstantie dat is in onstandicheden ende in de maniere van voorstellen verschepend/ gelijch dat te sien is *Rom. 1. ver. 1, 2.* 1. *Petr. 1. ver. 9, 10, 11, 12.* *Actoz. 26. ver. 22*, ten welcken professie/ de oude leraers secr wel seggen ende bewijzen dat de vaderen des oude Testaments alle Christenen sijn geweest niet in naam/ maer in geloove ende professie.

Irenaeus lib
4. c. 13. Eu-
lib. histor.
lib. I. c. 4.
Augustinus
contra Faust

Dordtsg soog beteekent het woort Evangelium somwijlen de geheele predicatie of leere der Apostelen/ niet alleen begrijpende Godesg^henadighe beloften in Christo nu volbracht/ ende soo claeerlyk en crachtelijck voorgestelt/ maer oock de vermaningen tot voerberdictie/ nieuwe leben/ ende gehoorzaemheyt: dat is/ de gantsche wet. Soo wort het woort genomen *Actoz. 15. 7.* *Rom. 2. 16.* en soo moet w^ep t. selben hier oock verstaen.

II. Wandelt, in den orgineelen text staet politieuesthe welch woort oock te binden is *Actoz. 23. ver. 1.* ende beteekent hier sijn leven aenstellen, sich draeghen, sich gouverneren, sijnde de ghelykenisse ghemonten van het bestellen ende regheren van een stadt/ of de ghemeyne stadtg ende laungs saechen: want de ghelycwighe hebbe door haere hemelsche roeyinghe bestellinghe gherreghen om mit een wyen ende goede consciencie onder haertn hoofde Christo te heersten ende te regheren over haer selven/ tot er alle haere behys/ over de werelt/ s^ep syn medeborgeren (sympolitai) der heyligen ende huysgenoten Godes gel worden *Ephes. 2. 19.* So sijn gecomen of de stadt des levendigen Godts *Hebz. 12. ver. 22.* Haere borgerschap

+
schap (politeuma) is in den hemel, Philipp. 3. 20. **S**p sijn ghe-
maeckt tot Koninghen ende Priesters Gode ende den Vader Aporal
1. 6. Het is al haere / ende sy sijn Christi 1. Corint. 3. 22. 23. **S**oo
dat een heel ander draginge regument en politie / een heel ander ten ende
veel hooger stijl ende satijnen des lebes van humberwacht wert.

III. Weerdich den Evangelio? dat sp haer dzaegen/ schijcken/aen
stellen / ende gouverneren nae den eysch van het Evangelium / be-
tamelijcken/ende behoorlycken den Evangelio/ soo het den Evangelio
betaemt ende daer mede over een comit. Ende wert de selue man-
niere van spreken gebonden Ephes. 4. 1. dat ghy wandelt weerdich
of betamelijck uwe roepinge. 1. Thessal. 2. 12. Dat ghy sou-
der wandelen weerdich den Heere die u geroopen heeft tot sijns
selfs Coninckricke. Matth. 3. 8. Draecht dan vruchten die de
bekeeringe weerdich sijn. Ende komt met dese maniere van sprek-
ken over een/ noch een anderse die wy lesen 1. Petr. 1. vers. 15. 16.
Maer ghelyck hy die, u gheroopen heeft heyligh is, wort ghy oock
heyligh in alle wandelinge &c. **S**oo is dan weerdich den Evan-
gelio niet anders te seggen/ als soo het betaemt ende overeenkomte
of past mit ende op het oogmerck/ den eysch het model ende vooy-
schijf des H. Evangelij : want de Evangelische leere spesyalijcken
in den nieuwelen Testaments gepredicht door de Apostelen is vooy
eerst de mate/ her righthoer/ de canon of regel van ons leven/ gelijck
wy sien konnen Gal. 2. 14. datse haere yoecken niet recht en droegen
nae de waerheit des Evangelij &c. Philipp. 3. 16. laet ons nae den
selven regel (canon) voortgaen. Gal. 6. 16. ende alle die nae dese
selven regel sullen voortgaen &c. Hieromme noemt de H. Apostel dese
leere een forme/ een stempel/ een exemplel of exemplaer daer nae ons
leven afgetreckt/ gefaſoneert/ gesozineert/ upgedrucht ende up-
gebeeldet moet werden/ datter gheijchenisse ende overeenhinge sp tus-
schen die twee en een het ander vertoone niet anders als het gesmol-
ten metael de figueren van secker forme waer in het gegoten ende over-
gestort is/ ofte het was de snede van den seghel teghen ende acn den
welcken het gelept ende gedrucht is. Rom. 6. vers. 17. Maer ghy sijt
u van herten gehoorsaem geworden, den exemplel (gr. typen) der
leere, daer ghy in begeven sijt.

Ten tweeden so is de selue leere of den gantschen inhout der selue
leere vooy so veel Godes genade ende trouwe in Christo daer in ver-
toont wert / een bewegende voorzaeck / een crachtych motyf / een hooch
ende sonderlycke exemplel sonder exemplel / dat wy behouen nae te
volgen om van gelycken lieſde ende trouwe onsen Gode te bewoſen /
soo dat het een nae het ander behooerde te trecken ende te swemmen / ende
een heylige overeenstemminge ende proportie tusschen syne lieſde en
de onse wederlieſde / syne trouwe ende onsen plcht / syne genade ende
onse hanckbaerheyt / syne verlostinge ende ons werlt / syne heerlycke
belosten

belosten en onsen geringen dienst/ soo groten salichept ende onse neestlichept allenthalben behoort gesocht te werden. Ten welcken opsicthe de H. Apostel seer soetelijcken beslupt 2 Corinthus. 5. vers. 14. 15. Want de liefde Christi die bedwingt ons/ als die wy dit gevoelen. Ift dat eenen voor allen gestorven is, soo sijn sy alle gestorven: ende hy is voor allen gestorven, op dat sy die leven niet meer hen selven leven &c. Nu uyt de woorden des H. Apostels (wandelt weerdich den Evangelio) kunnen wy afnemen ende onthouden dese gemeyne leeringe? Dat de leere des Evangeliums anders niet mede en brengt, noch uyt haeren aert ende natuere den menschen anders niet en sal of en kan aenraeden als alle Godtsalicheyt, eerbaerheyt, ende d'echr.

1. Dese leere leyt sin onsen text/ want d'apostel tot godtsalicheyt vermanende/ wijst alleen op het Evangelium/ en hy wil dat sp daer van daen het exemplē ende voorschryft nemen fullen.

2. Daer by kommen dese ende diergelijcke passagien Tit. 2. vers. 11. De salichmaeckende genade Godts (te weten des Evangeliums) is verschenen alle menschen ons leerende (nota) dat wy versaeckende de godtloosheyt ende weereeltsche begeerten, matichlijck, rechtveerdelyck ende Godtsalichlijck in dese werelt leven souden &c. Ephes. 4. 20. 21. 22. Maer ghy en heb Christum alsoo niet geleert, ift dat ghy hem gehoort hebt, ende in hem geleert sijt, gelijk de waerheyt is in Christo. Dat ghy den ouden mensche nae de eerste wandelinge, die door de begeerten der dwalinghe verderft, sout aleggen &c.

3. Iae de gantsche leere wert genoemt een leere ende een waerheyt nae de godtsalicheyt Tit. 1. vers. 1. 1. Timoth. 6. 3. soo dat de godtsalicheyt is het leven de truiche/ de tracht ende het merch van dese leere.

4. Alle deelen ende stukken/ de heele forme ende t'gezel/ het stof ende materie/ van de Evangelijcche leere/ brengt niet mede als enckle Godtsalicheyt/ ende en radet anders niet. Siet maer en bedenkt uw verhiesinge/ sy is tot heylischeyt ende onstraffelijckept in der liefde Ephes. 1. 4. uw heynsche roepinghe sy is tot heylischept 1. Petri. 1. 15. Ephes. 4. 1. uw versoeninge/ rechtveerdelych maeclinge aemmeringe tot kindret/ l's al ten selben eynde. Tit. 3. vers. 5. 8. 1. Joh. 3. 4. Uwe verheylchtinge/ uw salige opstandige Philip. 3. 10. 11. Actoz. 24. 15. 16. Uwe gelooude Gal. 5. vers. 6. Jacob. 2. 18. 26.

Vyt het geloove Christi, sept Hieronymus en komt gheen verlof tit. 1. c. 5. of licentie om te sondigen, maer door de liefde des geloofs wascht den wille tot het goede: de wijle wy het goet daerom doen, niet om dat wy den richter vreesen, maer om dat wy weten dat hem salcks behaecht, in den welcken wy gelooven. Ten welcken eynde

d' Apostel waerschout Galat. 5. 15. Ghy sijt tot vrijheyt geroepen,
broeders, alleen dat ghy uwe vrijheyt niet en ghebruykt tot een
oorsaecke den vleesche.

5. So verre is het daer van daen dat dese leere eenige ongebonden-
heyt sonde toelaeten of stijven/ dat alle ruypte ende vleeschelycche be-
lyders der selve worden geseyt een schyn der godtsalicheyt te heb-
ben maer de cracht daer van te verloochenen 2 Timoth. 3. vers.
3. ende dat door haer de name des heeren ende de leere ghelastere
wert 1 Timoth. 6. 1. Dat het waterloose wolcken sijn van den

10. Nattie- Winde omgedreven. boomen die dorre, onvruchtbaer, tweemael
beys of ghe- verstorven, ende ontwortelt sijn; Jud. vers. 12.
deyck van ^{dele} D^ese leeringhe soa gestelt ende bevesticht synde sal ons dienen tot
d^ele leeringe onteckelinge ende wederlegginghe van verschepden lasterlingen daer
nirde de Evangelische leere in ons (die wy de selve oprecht / supet
ende geclaert van menschelijcche traditien ende den ouden suerdeessen
des Paulusdoms te voorschijn brengen) verdachte ghemaecht ende be-
stwret wert / als of die een deute soude openen tot alle onghedon-
delicheyt ende vleeschelycche sorgheloosheyt als of de vrucht van dit nieu-
E^{ng}angelian ende reformatie anders niet waer als vleeschelycche vry-
heit ende ongerelychteyt. ^Dit is het getwerc hende onbeswist coepers

Hauptle- van die vleeschelycche voorstanders des Paulusdoms/ hier van siemien
van derbi l^{et}to haere dagelijcelsche schriften krtelen ende overlopen. Maer sp missen
Consulat^{ie} grootelijchs/ ende doen onse leere onghelycch. Want 1. indien onse
vime/ ende leere een ende de selfde is niet de leere der Apostelen (gelijckse is/ ende
ongelycche w^{ij} mit Godes hulpe bereet ende overbodich sijn dat by alle ghele-
schifte meer gentheyt te bewijzen) so en han men ons sulcs niet meer opdichten
als haer. Ende achten wy ons geluckich/ dat sy alle quaer van ons
spreeckē liegen om Christi wille. Math. 5. 11. Soo hebbē sp gedae
de Apostelē/ gelijck te sien is Rom. 3. vers. 7. 8. en 6. v. 1. 2. ^Dit heese

Lofinus Histo^r. lib. de erste ende oude Kerche nae de tyden der Apostelen doch moeten
2. ubi de hoozen/ dase byschapte ende ruypte gaf tot alle onghedondenheyt.
Constantino Behalven datmen haer veel brenende ende ongheloochte stukken op-
dichte/ aengaende haere godsdienst / t^e samencomsten ende conversa-
in Apologet^{ie} cap. 2. 7. 15. 16. tie onder Malacanderen/ daer van te lesen is by Tertullianus in
syne Vrandw^{ij}digingha. 2. Onse leere heeft ondecte de
vleeschelycche sorgheloosheyt onghedondenheyt/ ende dien dootslaep der
verdoventheyt in de welcke de kerchen in het westen ende spetialijcke
de genaemde Geestelijken nu soo lange gelegen hadden/ gelijck als

Dier Ali^s iici Cara- tog. Testi^m daer over gesucht hadden/ ja haer egen boeken ende schriften meer
deritatis / ende impste- sum inquit ende resformatie van die kynre ongheresormeerde Geestelijken niet
van pief^{ig}. honde verdrachten werden? om dase heyltheyt/ ghorechtheyt ende
gezel

7
geheel een ander leven mede brachte ende haere duysternisse dooz dit
heldere licht te seer ondeckt warden. Joh. 3. vers. 19. 20. De
menschen hebben de duysternisse liever gehad, dan het licht, om
dat haere werken boos waeren. Want soo wie quaet doet die haet
het licht.

3. Dooz cracht van onse leete sijn soo veel menschen tot achter-
dencken tot een heilige bocommernisse / ende tot een geheel andere le-
ven gebzacht als men sien kan in de Historien van onse tyden/ voor-
nemelijck der Marielaerien; ende sijn de bpanden selve daer van ge-
tuigen. Soo dat de onse in de eerste Reformatie alle haere partijen
hadden dooven uptdagen/ende op haer getuichnisse beroepen : gelijks
dat haere Apologien/ requesten / remonstranten ende dierghelycke
stukken up topsen. Om niet veel te verhalen niet al te langh te maec-
ken/ Ich sal maer een bp brengen van onse vrome voorzouders hier in
Nederlant/ up het vertooch bp de selde geschrevenen aen de overheden
Anno 1562. Wp dancheu Godt (seggen sy) dat onse bpanden
selbe gedwongen worden/ enige getuigenisse onser manerlijcks-
heyt/ vromicheyt/ ende lydsaeemheyt te geben : alsoo dat haer ghe-
meyn seggen is : hp en soeert niet/ hp is een Lutherian : hp en
hoereert niet/ noch hp en dylinct niet dronchen/ hp is van der nieu-
wer secte. Soo dat de vrome Geresouneerde haere haters ende
laasteraers met recht in het aensicht hadden mogen werpen de woord-
den Tertullian : Het wordt altijt geseyt (dat wp in sulcke snoode
stucken schuldich sijn) ende ghy en soeckt het niet te ondersoeken
ende voor den dach te brengen t'geen datmen soo lange ons nae ge-
seyt heeft. Derhalven ofte onderloect het ende brengt het te
voorschijn, sooghy het gelooft/ of en wilt het niet gelooven dewijle
ghij niet onderlocht ende te voorschijn gebracht en hebt. Vwe
dissimulat in desen maeckt een groot voor oordeel, dat ter sulcke
niet en is, dewijle dat ghij niet en dorst ondersoeken ende her-
voor brengen.

So dan de leere des Evangeliums van sulcken aert ende cracht!
soo moet dit dienen tot ontdekkinge / overtuiginge ende beschaminc-
ge/ eerst van soo veel vleeschelijcke ende neutrale mont-Christenen/
die siche vredeschiessen te houden alleen mit de bloote hemisse ende
speculatie van het Evangelium/ die haer alleentworpē en vermaechē
mit de dispixē/ redingē en clerlycke voorstellingē van de verborgene-
heden dersalichē/ en in de restē sijn sy sozeloose en onbekommerd.
Die niet eens en arbeydē om soo heilsame woordē in werke te ver-
andere/ om soo schoone verroostingē en vermaningē op haere herte
en consciencie te legge/ of op alle particuliere gelegenchedē haeres le-
bens te passē. Slechte woort-Christenē/ gewitte wandē/ sprechie de
statutē of beeldē die ehe wel gē lebē en hebbe/ het rechte bloet en ghe-

In Apo-
logie, cap.
7.

II Nunti-
cē of ghe-
bruycke tot
bestrafinge
en vvaer-
chouvringe

de oude Pharisseen die het seypen ende niet en deden Matth. 23. vers.
3. monaengesichten eude bullebachen van Godvreesenhept/ ghe-
beprusee ende ontrouwe diensknechten/ dien diensknecht (Matth.
24. 48. 49. 51. gelijck/ die sijnē Heere voor het hooff ende niet den
uyterlijcken schijn van professie alleen gedienstich was/ maer voor
de reste ende in der daet schadelijck ende ontrou. Ten tweedeu dient
dit tot waerschouwinge van vele laeuwe ende qualijck genodigdeerde
Christenen/ die in de praciepte des Christendoms dat is van gelobe/
hope/ ende liefde niet resolut/ vierlich/ voort barende ende eensydich
en sijn/ maer hinchen aen bepde syden tusschen Godt ende de Werelt/
tusschen den Hemel ende de Aerde/ tusschen licht ende duysternisse/
niet te Godtsalich ende niet te Godtloos/ niet te scherp ende niet
te stomp/ niet te heet ende niet te kout/ maer laeuwe en modberaers
in de praciepte/ die eyndelycken niet dan tot slach/ schoum/ ende
sinneten in onse gemeynten en sullen gedyen/ soose haer niet en be-
keeren. Sodanige kaodiceen/ sulcke Athentensen ende praters/ sulcke
discourcelders van de Heilige ende deucht/ sulcke formalisten en
de vertoon-Christenen werden huyden ten daegje niet dan al te veel
ondee alle staten ende conditien van menschen behonden. Men soude
Diogenes Lanteerne niet behoeven om die te soeken/ noch verrelyc-
kers om die elders te sien detoijc dat sommige haer niet en schaemen
genoeghsaem gelijck als een bantere van eyndichept/ losſichept ende
laeuhept op te warpen tegen den goddelijcken pver van Godtsalich-
hept/ tegen de hperichept ende strackhept des Christelijcken lebens
tegen het naeuwe ende scherp oppassen/ tegen de geduerige ende stren-
ghe wacht over ons selven over onse minste ghedachten/ woorden/
wercken/ als slaepen ende waechen/ eten ende drincken/ spreken en
de swijgen/ gaen ende staen/ opstaen ende nederleggen/ conuersatie
met menschen ende eensaemhept/ alle stonden ende tijden/ alle occa-
sien ende aenlepingen/ alle dagen ende ueren/ alle hoecklen en winc-
helen/ alle plaesien en gewesten/ alle staeten en beroepingen/ alle han-
delingen ende negoeten/ summa oder alle doen ende laeten. Sy voe-
ren als een oorloge voor dese formalisten/ voor dese gewoon-
ten/ voor dese lypichept end lauwichept voor dit ghemaect end foet-
boerichept/ voor desen siemdarium ende ghemeynen fleur/ eben of die
waere alleen de rechte temperature des Christendoms/ noch heet
noch kout maar laeuwe te sijn tegen Apocal. 3. vers. 15. 16.

Tac sy schijnen haer meer te ontstellen/ eude meer te breezen voor
allen pver/ neerstichept/ ende naewichichept/ gaende boven of baupten
haere gepaste moderatie/ als voor eeuige dwalingen disordre/ losſi-
hept ende gebrekkelijschheit. Hierom ist dat sulcke gemachelich mo-
derate/ neutrale/ Wereltsche/ ende pverloose Christenen/ ten scherp-
sten gaen/ ten hoochsten pveren/ ten heftsten branden ende blaekken/
ten

Particulie-
re ende naer-
der passinge,

ten sozchuldichsten weiren ende boozwerken lystelijcken veraetslaegen ende aenslaegen tegen alle pverige Christenen die sp meynen van haer laeuw ende moder ate humeur niet te sijn : Ende dit altemael met een statich aensicht of momaensicht van een goet Christen van een liefhebber der religie niet een protest van Godt ende den Hemel te soeken alse alder diepst in de eerde delven / van het welvaeren der religien ende der gemeynen te behertigen/ alse haere epghen passien ende gebreken op het hooch outraer meest soeken te stellen. Alrijts heest Godes gemeynete niet sulcke aer van Geesten/ met sulcke facten ende factien gequelt geweest/ ende dit is wel het meeste van haeren geduertigen strijt. Ten is dan oock niet vreemt / dat in dese calmte ende ruste oufer gemeynente / dwyple wþ door Godes genade verademinghe hebben van het sweert der Tyrannen/ van bryten/ endehet scheuren ende versnijden der valsche leeraers van binnen/ sulcken faſſoen vast inkriupt/ ende sulcken handel ghedreven wert. De Heere gheve dat het niet een prognosticatie ende boozbode en sp/ van het woedende sweert der tyrannen ende van het verscheuren der valsche leeraers ober ende onder ons/ ende dat wþ wederom in soo groten salichheit versypmich synde ons selbe ende onse naecomelinge van onse heerlycke pridilegien niet en berooven! Warmeer wþ wederom sondigen/ wanmer onse leste werken niet alleen niet beter en sijn als de eerste/maer wþ wat erger/wanmermen de genade Godes tot wulpshept/de Christelijcke wþhept tot een vozaechie den bleesche tot een verchiel der booshept beginnt te misbruycken/ wanmermen op soo uytneimende heylige/ supvere ende verclaerde leere niet en bout besondere heylichept ende supverhept des levens/ staet niet te beduchten dat onse leste erger sal warden als het eerste/ende dat wþ d'eerste occasie endewint van verbolginge of d'eerste aenblaes van nieuwle leere/ van veranderinge in Kerche of poltice een deel van die gemachelijcke rymme Gerefoumerden van die pzaet en pronck-Chistenen alscaf sullen verstoppen dat alle haer roemen en roepen/ tieren en schrewben woeſen ende triupheren over ende tegen onse wederpartyders als Paugiesinden/ Remonstranten Et. in een schendich stilswygen/ of in een bleeschlijch beitsen/ ofte in wat ergers sal komē te veranderen? Hoe soude het doch anders honnen sijn; Die de goede conscientie verstoren die lijden schipbreuck ontrent het geloove, nae het seggen des Apostels 1. Timoth. 1. vers. 18. 19. *Soo quamen dwalingen* Euseb.
Hist. Eccles.
lib. 8.c. 1.2.
ende verwettigen in de oude Kerche/ als de ergierichept de pracht Opvrekkinge,
des warlics/ ende andere werken des bleeschs de wrech eerst gebaert/
hadde. Soo sant Godt die swaere verbolgtinge onder Diocletiano ende
als de Godsalichete van binnen quam te verballen.

¶ dat wþ hier op alle wel mochten lettien dat wþ Godt de eere
gaeven ende ons selven schaenden dat wþ ons lieten overtuyghen

ende waerschontwen! dat w^p alle sao sphaecken ende so deden Jacob. 2. 12. dat w^p alle nae den selven regel voortgingen Philipp. 3. ende dat w^p op het wpterlijch ghelaet ende behaughsel van onse professie voerhden de innerlijche crachte der Godisaltschept! Op dat God niet ghedwonghen en werde over pemant van ons te clagen als h^p doet Iesa. 29. 13. met Math. 15. 8. Dit volck naerdert my niet den monde, ende eert my niet den lippen: maer haer herte is verre vaa my. Ende volgens dien ons te dreygen Apocal. 3. vers. 16. Om dat ghy laeu sijt, sal ick u uyt mijnen monde uyt pouwen.

¶ Om niet laeu te worden of te verflauwen is een souberain reme-
die/ dat w^p arbeeden daechlijchis ons gehucht te behennen ende dan
van nieus wat op te leggen ende daer op te doen. Want dat brengt
dit wandelen mede. Wat is, sept Augustinus/ wandelen, ick segge
met een woort, het is toenemen : op dat ghy het mogelijck niet
qualijck en verstaet, ende te trager wandelt. Mishaecht u selven al-
tijt in t'gheene dat ghy sijt, indien ghy komen wilt tot t'gheene ghy
noch niet en sijt. Want daer ghy u selven behaecht hebt, daer sijt
ghy blijven staen. Maer soo ghy segt het is genoech, soo sijt ghy ver-
loren. Doeter altijt wat toe, wandelt altijt, vordert altijt. Wilt on-
der wegen niet blyven, wilt niet te rugge keeren, wilt niet uyt den
wegen gaen &c.

III Nuttie-
heit, of ge-
bruyck van
defensie
en verma-
winge.

111. Laetet ons dienen tot hertgrondige vermaninge/ dat w^p dit
werelliche heylighdom/ dit vleeschelycke ende sinerige Christendom/
dit Evangelische monaenschijt dit fluweelen ende gemachelschijc ver-
meide Evangelium/dese Libertinsche kerchelijchep alle niet een
hert ende sin tegen gaen! allenhalben onse heylige leere ons dierbaer
Evangelium soo eerst ende verccieren niet onsen oprechten ende
pverfgen wandel/ dat w^p vele menschen opeitungen ende betrekken
honden of ten minsten haere laster mondien niet weldoen stoppen.

Hier toe behooxt elck een het sijne te contribueren overheden/ alle
leeraers ende andere opsienderen van Godek kercke/ alle hupsgenoten
alle vrienden ende toe hoorders onser religie. Hier toe behooztmen alle
middelen aen te legge/ die daer sijn vryzige gebede tot Godt/2. Broe-
derlijcke vermaningen soo int gemeyn als int besouder/ 3. Kercke-
lijcke tucht en disciplijne / 4 goede wetten ende politijen ofte hant-
havinge ende bedoelinge van alle kerchelijcke middelen dooz de
Godthuchtschept/ ende authozitept der Christelijcker overheden (van
welcke middelen w^p nu niet verder sprecken en sullen als sijnde
sichs by andere gelegenheit in het lanch ende hzeede geschlet). Dese
middelen diegen niet ernst ende niet een heyligh ghewelt aengelept/ op
dat alle godtloosheyt/mitsgaders dat laeuwe temper dat verderf ende
die schendinge des waeren Evangeliums ende onses alderheylighsteu
geloofs soo lanchs soo meer waensien gedisgracieert/ende als hups-
hept

Beem. I,
de bredis
post.

hept daer uyt gesloten werbe; ende daerentegen dat recht Christen humeur/den waeren aert der kinderen Godes over al in onse herten/hupsen/ gemeinten/ landen ende stedeningeruymt ende ingevoerdet werde. Eer dan het oordeel uytgaet (Zephan. 2. 2.) eer op alle ter kerken ende te lande upgestooten werden/ ende Godt de Heere ons maecke tot een dorre woestyne/ tot een verbloechte lantpale. Want ten kan niet missen/ of dat humeur ende satsoen/ t'geene op ghescept hebben/ moeter in/ of op moetender uyt. Volgens Apocalips. 3. vers. 16. Om dat ghy laeu sij, ende noch kou noch heet sij, sal ick u uyt mijnen monde uytspouwen. Jerem. 6. vers. 8. betert u Ierusalem, eer hem mijh herte van u went, ende ick u ten woesten lande maecke daer niemant en wone.

Daer sijn behalben t'gene alreede is aengeroert/ vele en verschepden redenen, waerom op dese vermaninge behoozen plaes te geben 1. Om dat Godes woort dit soo eernstelijken bordert Rom. 12. vers. 1. Ephes. 4. vers. 1. 1. Thessal. 2. vers. 12. 13. 1. Johann. 5. 6. Clt. 3. 1. 2.

2. Om dat Godt daer door bereert sal worden Johann. 15. vers. 8. Daer in wort mijn Vader verheerlijkt, dat ghy vele vrucht draect met Clt. 2. 10. 1 Timoth. 6. 1. 1 Petr. 2. 9. 11. 12. Nu behoozen op Godes eere te borderten/ als synde t'hochste ende het spaterste van alle onse wenischē en begerichē/ van alle ons hebbe en vermogen/ van alle ons doen en laeten Prober. 16. vers. 4. Rom. 11. vers. 39. Ps. 33. 1. ende 92. vers. 1. 2. 3. ende 71. vers. 8. eude 104. 33. 34. Math. 6. 9. Indien men Godt eerien moet van syne tijdeliche haede ende goederen/ gelijck sulcks belast wert Prober. 3. 9. hoe veel te meer behoozen op hem te eerien van ons Evangelio/van sooy heiligen/ geswijverden/ ende geresormeerde leete.

3. Om dat ter contrarie dooy sulcken werelischen ende gemeinten fleur des Christendom/ door sulche ongesolbeerde ende slappe helpders/ door sulche halsgebactien Geresormeerde/ den naeme des Heeren ende de heilige religie niet dari al te veel ontteert ende ghelaftere wert by den genen die bryten shu Rom. 2. vers. 23. 24.

4. Sulcken t'recisen ende opgenomen laublichept/ sulcken soymelen ende gesettein fleur/ is niet heel beter als een versieckinghe Godes ende der Heilige/ een louter hupehelye en satinte (of ghemaeclichept). Want son veel als sy het lieffelijck hock des Heeraan/ niet en gedachten of willen opnemien/ sooy veel verloochenen sy den Heere Jesum dien sy anders seggen te omhelsen ende schamen haerder Evangeliums/ dat sy roemen te helpden. 2. Timotheus. 3. vers. 4. 5. Die de wellust liever hebben dan Godt. Hebbende de gedaente der Godsalicheyt, maer de cracht daer van verloochenende Clt. 1. 16. Sy belyden dat sy Godt kennen, maer sy vetaecken hem

hem met de wercken. 1 Joh 1. vers. 6. met 2. vers. 4. Die seyt
ick kenne hem, ende en hout hijne geboden niet, die is een leugge-
naer, ende de waerheit is in hem niet. **Sy zijn rechte wanschaep-**
scelen ende Monsterg van Christenen, op welcke niet qualijck passen
de woorden Bernardi (Confid. ad Eugen. lib. 2.) Het is, seyt hy,
een Monstreule saeck den hoochsten Trap van weerdicheyt ende
het leechste gemoet; de eerste ooste hoochste plaeſte en het leechste
leven; een groot sprekende Tonge en een ledige Hant, vele woer-
den oft sverelen ende geen vrucht; een stadic aengheſicht ende een
lichtveerdighe daet; groote autoriteyt, ende een wanckelende
vasticheyt; een gefrontſelt of stuert aengesicht ende een beufelachti-
ge Tonghe.

5. Hier toe vorderen ons noch de exemplēn der Heilighen in den
oudēn ende nieuenen Testamente / die Wolcke der ghetuwghen waer
van een lyste ghemaecht wert Heb. 11. die lieue Apostelen des Peere
en alle Apostolische Mannen / ſpecialijcken d' Apostel Paulus wiens
peuer contentie en arbept van Godtsalichēt ons beschreven wert in
de Handelingen der Apostelen / met 1. Corinth. 9. ende 2. Corinth.
11. Philip. 3. ende elders. In dese voetsappelen ſijn ghetreden ſoo
veel arbeptsame / uyrighe / ende ingetogheen Confeſſoren ende
Martelaren / Leeraers ence voorstanders in de oude Kerche nae den
tijt der Apostelen / daer van men lezen kan in de beschryvinghe van
haer ledē / misgaders de oude Kerchelijche Historien. Wat een
uerichheit waſſer doen / wat een arbept ſacem ende strachen oeffe-
ninghen der Godtsalichēt / wat een vlieden ende verachten van de
Werelt ende t' ghene in de Werelt ſa / wat een ongeloochelyke ende
overclimende neerſticheyt! ſos dat onſe neerſticheyt enkel luyheyt
ende koelſticheyt daer by ſchijnt te wesen.

Doen wert het Christen Gelobe voortgeplant / doen hadde het
Evangelium ſynen loop / en dronghen deur ghelyck den Wilem die
van het Doffen ſchijnt tot het Westen / als het ſoo bewandelt wert /
als de Lichten der Godtvuchtighen ende Heroiſche wercken in dien
dypſteren Nacht des Werelts ſoo dooz braechen / als de Kinderen des
Evangelium ſoo om strijt haere blucht maken om de voorgedelfde
Hope te vererijgen; alſſe het Heilige Evangelium op haere ſchoude-
ren / in haer handen / in haere monden met alle haere ledēn als Wayne-
nen der gerechticheyt dooz droegen; in haer gantsche leven en wan-
del t' ſelue ſo Charakterizeerde leerde en levendich uytdrucken dat het
als per ſorte in de oogen / in de ooren in de herten der Menschen ſels-
ſan haere wypanden ingevoert ende uighedronghen wert. Daer op ſeer
wel passen de woorden van den Kerchelijche Historischrijver Zozo-
menus: Alhoewel, ſept hy/ de gheloovighe geen wellſpreckende
ende geoefende tonghe en hadden, noch eirlijcke woorden ghe-
bruyckten

brayckreu; haere Religie hadde dacrom gheen mindereh voortganck &c. Daer en was gheen welspreckenheit van doen om de ongelooiviche van de waerheit der Christelijcker Religie te overtuigen, dewyle de saecke of de daet selfs heele huysgelinnen ende Sreden benwongen te gelooven t'ghene sy tc voreu niet gehoort en hadde. **Dit heeft doch wel geweten ende van haer moeten getuigē** de afvallige Kepser Julianus / dase dooz haren wandel haere Religie ^{Xozom, lib.} **soo voort gesettē/ende de Hebdensche hadden doen aſnienem.** **Oz.** ^{5. Cap. 15.} **dmeert derhalven dat de Hebdensche Priesteren tot behoudinge ende recuperatie van hare Religie sulcken wandel souden nae volgen.** **Deſer ware naebolgers sijn geweest de vrome Chrestenē diemē noemde Waldensen / Albighesen etc. mitgaders onse voor Ouders en voorgangern in de eerste reformatie / van welckers/pever en neerſticheyt in het werck des Heeren / onſe Daderen ons vertelt hebben / de Historien en de Woechten der Martelaren getuigen / de wypanden selfs ^{Hiet Thua-} **hebben moeten bekennen.** **Wee onſer soo wop nie nae en volgen/daer ^{nus in zijn}** ^{ende bōo geſ} **wop niet ſoo vele exemplelen van verre ende van nae bp omschenen en ^{Histor. lib.}** ^{6. ende 27.} **omringht werden.****

Onſe Godt hoe moeten wop ons schamen ende hoe fullen wijt waer bp ^{da} **voor u verantwoorden / dat wop in een ende t'selue ulve hups wo-** ^{onſe eerſte} **neerde in ſoo coerten tijt ſoo haest ende ſoo ſeer veraert sijn / dat wpt en Gerefot,** ^{ſpreects} **nae ſoo costelijcke Chrestenen ſoo ſlechte belyders ſijn ontaſtaen ! Daer** **ghy o Godt ſoo veel genaden ons boven andere gedaen hebt/ende ſoo** ^{ende bōo geſ} **heel aen ons te hofte gelept / dat wop ſoo weynich arbeiden om boven** **andere wpt te ſtrecken / dat wop ſoo beſwaerlijken wat beſonders wil-** ^{applicatie op} **len doen / wat beſonders willen ſijn noch ons ſelven afſcheyde als het** ^{onſe geleg-} **hofte ſchijne van het ſlechte van den gemeynen hoop en ganch/daer wop** ^{te heyd,} **doch geroepen ſijn tot een beſonder of eygen volk dat vierich wae-** **re tot goede wercken.** **Cit. 2. vers. 14.**

Behalven deſe gemeyne redenen / ſo hebben wop noch eenige beſondere die onſ wel nae het herte behoozen te dringen. 1. Laer onſ Particuliere ^{ende naerder} **gedencken di de Heere onſ hier tc Lande ende in deſe plaetſe het hel-** ^{applicatie op} **dere licht des Evangeliums wpt de dydewige ende meer als Egypti-^{onſe geleg-} sche duysteriſſen des Pausdooms heeft laeten ſchijnen; dat onſe oo-** ^{te heyd,} **gen ſalich ſijn die ſien t'gene de voor Ouderen niet ghesien en hadden alhoewel veel jammerlyck daerom ghesucht ende verlanger hadden te weten de Reformatie van den vervallen Godtsdienſt / ende van ſoo vele misbruukpen die van tijdt tot tijt ingheſlopen waeren; dat wop staen in deſe ruynne des Evangeliums in deſe Heerlijcke wyp- ^{mach} **heyd/ teghen ende onder ſoo vele iſſen ende laghen / woed en ende** **raefen / ſtrijden en aenſlaeghen van ſoo machtighe onverſoenlijch** **Dyandeu.** 2. Onſ behoort te beweghen die versche weldaet van als een tweede of vernieuide Reformatie (ſoo men't ſoo normen**

mach) die ons neffens andere doch in dese plaetse gheschiet is. Wanneer door quaden raet en misleidinge dat verdrietelijck jaē ende uigen, dat hevich twisten en teghensprecken/ der ghenaemder Remonstranten alhier ter busteren ingecomen was/ ende daer door dese Stadt ende Gemeente in d'uyterste swaricheit ende perychel / ende hyvae in een ongeneselijcke scheuringe ende combustie was/ gestelt: wanneer men sommige ten hartsten sach stormen ende hampeu om dese en meest alle andere frontier plaetsen onses Vaderlands bepide nae r' Kerckelijck ende t' politiek vooy haere saecke te impozieren (waerom of tot wat eynde mochten sp weten) wanneer de goede saecke nn tot wanhopens toe verloren ende verloopen was / soo heeft onsen Godt terstont nae mijn inticomste alhier uyt die duysternisse het licht gegeven/ ende die getrouwde ende troostelijcke Leere van Godes alenthalben genadige genade heel Heerlijcher als te vozen doen schijnen / hy heeft dat costelijck pant der Leere t' gene men u hyvae ontnomne of verwisselt hadde/ aen uw herten by occasie van dat tegensprecken claeader vertoont/ stercker verseckert/ ende in dese sijne Gemeynnte vaster gestelt. Hier door sijn de verdepide ende verstroyde ghemoedere wederom tot onderlingeu brede/ tot Kerckelijcke enichept in een en t'selue gelooche gebzache. Veler oogen die vozen schemerden sijn verclaert/ vele verstanden meest aller herten sijn geopen dat sp niet ander kennisse/in een ander Conscientie/ in ander weerde/ niet ander hertelijckept en Liefde/ niet andere omsichtelijckept ende opmerkinge tot andere epuden ende beiter gebruycchi de Gereformeerde Heilige omhulst ende bewaert hebben.

Wat w̄ doch dese vorzige daegen/ dese donckere daegen dese volkige daegen nopt vergeten. Laec ons soo veel te vergeefs niet ghehaeft of gestreden hebben laet doch die aengenaeme ende onberwachte vercoeltinge van den aengesicht des Heeren/ die tweede geboorte ende verlossinge der Gereformeerde Kerken hier te lande soo geringe ende wpl op ons niet geacht sijn dat w̄ die niet een gemeyne of middelbare passable Godtschept souden wech w̄szen. Soo swaeren strijt/ soo sueren arbeit/ soo extrozinarie overwinninge/ soo grocen triumphe eschte w̄p wat anders.

3. W̄ moet dan noch niet voor w̄ gaen die harde prammen waer mede ons de hant des Heeren druklere in de Jaren 1624. 1625. Als het vuur der Pestilenteit soo brande ende blaekte/ dat hyvae ghelyck eertijts in Egypten/ geen hups en was sonder claege/ souder doodden of cranchen gehad te hebben wat een droebeige gestalte wat een ellenlendich wesen/ wat een ghedwoechept wasser doen onder ons. Wat vreese/ wat neerstichept/ wat vperichept! Ich meene dat de Heere ons doen als niet een alarm ende belugeschrep van den Hemel wachter gemaecte ende tot naerder bestintinge van onse weghen/tot naclwer achtinge

achtinge op ons selven geroepen heeft. Het ware te wenschen dat wy zedert dien tijt deurgaens soo gelopen / of nu noch so vlytich liepen / als doen vele van ons wel begomien / of immers den Heere in haeren noot geloost hadden / ende in die Schoole des Christus geleert waeren. Die swaere tyden / dat tempeest van den almachtighen / die Vaderlycke Goede en behoozen wy niet te vergeten. Daer iscer noch al vele die de merclicheeken aen haer lyf draegen / die de plae- se van de Dozen souden kunnen vinden / daer des Heeren ploech door gebaeren was. Zoo dat sy en wy ten opficht van soo groote eude besondere weldaden wel met recht behooorden te seggen mit de Man Godes Esra : Nu dan is een weynich ende gantsch snelle genade van den Heere onsen Godt geschiet, dat ons noch wat overblevenc is ontcomen, dat hy ons gaeve eenen naegel aen sijner Heyliger stede &c. Nu wat sullen wy seggen onse Godt nae desen, dat wy uwe geboden verlaten hebben. Esr. 9. vers. 8. 19.

Lieve richt van op de slappe handen de traeghe lippen/maecht rech- tegangē Hebr. 12. vers. 12. 13. Laet ict u te desen tijt aenspreckē mit de woordē Pauli Philipp. 4. vers. 1. Soo dan mijne lieve ende gewenschte Broeders, mijn blijschap ende Croone , staet alsoo in den Heere beminde. ende vers. 8. Voort Broeders wat waerachtich is, wat eerlick is, wat gerechtich is, wat reyn is, wat lieflyck is, wat wel lende, is daer eenige deucht, is daer eenigen lof, dat bedenckt

Ende 1. Corint. 15. vers. 58. Soo dan myne lieve Broeders weest stantvaertich, onbewegelyck; altyt overvloedich in den werdes Heeren, dewyle ghy weet dat uwen arbeyt niet ydel en is in den Heere .

II. Lijd des eersten deels.

Wst is nu de vermaninghe des H. Apostels voorghestelt in dese woordē : Wandelt weerdich den Evangelio. Staet ons nu te letten op dat woordelien alleen, daer mede de voorgestelde vermaninge noch naerder gemodificeert/ende ontschreven wert. Alleenlyck wandelt weerdich &c. Dat is even soo wel of d'Apostel wilde seggen : Gen dinck tig voor al noodich om in ende by de aengenomene waerheit te blippen / om voor het Gelooeve dat den Heilighen geyheven is wel te kampen / om wel in dese loopbane ten eynde toe te loopen / om de lister ende t'ghehewel van alle uwe bryten of binnē vyanden van alle openbaere of heymelijcke verstoorders van uwe ruste of te ontgaen of te ontwijcken / of voor te comen of teghen te staen ende te overwinnen / dat eene segge ict is voor al noodich / dat ghy wandelt weerdich den Evangelio. Dat souveraine middel wel in het werch ghestelt sijnde / so sullen alle andere haer te beter schicken / immers ghene van

dien sullen vergeten of qualijck gebuywelt / werden.

Soo dat de H. Apostel de voortreffelicheit / de noot ende nootsa
telijchheit van dese betrachtinge ons wil te kennen geven : ende ons
in de hant comt dese noodighe bedenckinge :

Teeringhe
upt het twe
de lide des
ersten deels

Dat het betrachten van een goede conscientie, en weerdich den
Evangelio te wandelen. Een van de secherste ende bestie middelen
is om de Religie ende Gemeynte tegen alle wederpartyen Tyran
nen, Ketteren, scheurmaekers te verseeckeren ende vast te stellen.

Dese leete 1. leyt clair in onsen Christ / ende bloeft upp dat woordes
hien alleen. D'welck d'Apostel niet en soude gehuycken/indien hier
soo veel ende ten principale niet aen gelegen waere : of datter andere
middelen waren die men liever ende eerder sonder of bumpt dit mid
del/ soude behooren te gehuycken.

2. Wert bewesen upp de erbaenthedt ende exemplaria der seven
Ghemeyten in Asten ons beschreven Apocal. 2. ende 3. onder de
welcke die alder meest de supvere Leere vast ende ongeschenkt helden
die in Godsalicheit vperigher ende in goede werken overbloediger
waeren. Leest maer de Sentebrieven aen die van Smirna en Phil
adelphia.

3. Het blijckt oock daer upp dat Godt die alle Heilicheit wylent
is/ ende aller sonden vyant / niet en wil dat desen besonderen ende co
steijcken schat des Evangeliums soo ghemeyn gehouden ende als
met vryle voeten ghetreden sal worden. Daerom hy dischwijs den
Candelaer des Evangeliums wech neemt als de Menschen door
achteloos leven haer des selven onweerdich maecken. Hy straft de
cleynachtinge ende l' misbryukt synes Evangeliums met verblindinge
ende verbypfering/ sendende haer toe de cracht der dwalinghe,
dat sy de leugen gelooven 2 Theffal. 2. Soo dat de supvere Leere
daer een verkeerde ende ongeluckige voorstant heeft/ ende gheen va
sticheit met allen/ daermen de verborgentheyt des geloofs niet en
hout in reyne conscientie 1. Timoth. 3. 9. daer is niet dan verhal/
soo niet geheelen afval ende schipbreukte te verwachten/ de wyle sp de
goede Conscientie verstooten/ volgens l' gene wop alreede upp 1. Ti
moch. 1. 19. aengewesen hebben.

4. Dese reden van het tegendeel genomen bewijst doch hantaste
llich t'gene wop seggen. Hy sal niet dan al te licht de gesonde woorden
des Heeren Jesu verloochenen om die niet voor te staen ende te help
den/ die de Heiliche werken des Heeren Jesu verloocheden om die
niet nae te volghen. Hy sal hem der leere Christi schamen die hem
schaert synes lebens voor dit hoog ende overspelige geslachte. Wat
is doch t'gene in remant vast soude houden het exempel der gesondere
woorden / in Chro / die het volmaekte exemplaer van alle deuchden
in den selven laet Dypben 2. Daerom souden sulche luden door op
rechte

rechthichept ende teerderheypd harer conscientien haer ontfien met een woordchen de gesonde Leere tegen te gaen/ of ontrent de selbe te bepnen ende te modderen/ als/ sp gheen conscientie en hebben/ of immers niet dan een rupme ende onrepne. Den onreyen ende ongeloovigē is geen dinck reyn maer ooch haer gemoet ende conscientie is onreyin. spreecht d' Apostel Tit. 1. v. 15. *Ten welcken proopooste echten seer wel sept:* De leere met werken of daeden verciert sijnde, *Zozom. lib.*
Ecclesiast.
schijnt met recht gheeloofweeldich te sijn: Waer de daden niet en
lib. 8, C. 2,
sijn, daer wert hy ontdeckt een portier te sijn, ende zijn eyghen
Leere van valscheyt te betichten.

5. Daer souden vele exemplelen kommen by gehacht werden / om te bewijzen wat brucht ende voordeel het Godtsalich leven verschaffet heeft in de Kerckelijcke verschillen / tot behoudenis van de ghefonde Leere / ende het weerden van de Ketteren. Onder andere ghevingen de oude Kerckelijcke Historien/ dat als de Arriaensche Ketterye geheel Orienten ghevelscht ende doorloopen hadde de Kerchen in Egipten daer van aldermeest bezigt waren ende dat dooz het motys des Godtsaligen wandels der ghener die de goede saeche aldaer hoochonden ende beleden. *C* selve is oock gebeurt in Syrien/ Cappadocien ende vele andere Kerchen in het Oosten doen de dwalinghen van Apollinaris ende Eunomius aldaer grasseerden. *Soo hebben*
Zozom. lib.
4, C. 9, et lib.
tot Constantinopelen vele lypden in corten tijt iupt verscherde dwalinghen ende Ketterpen tot het rechte gehoelen gebracht/gelych Zozomenus en Gussinus geturghen. *De woorden Gussini van Nazianzenus zijn weerdich verhaelt te werden:* Hy heeft in korten tijdt so veel ghevordert om het volck met het oude fenijn der Kettere ghevelschr te recht te brenghen ende te verwecken, datse doen eerst haer selven dachten Christenen te werde, ende een nieu licht der waerheyt aen te schouwen, dewyle de Leeraer wel veel met woorden, maer noch meer met exemplelen leerde: Ende dewyle sy niet en sagen dat de Discipulen wat beblast werde, dat hy niet eerst en soude gedaen hebben.

Soo hebben doch vele Christenen ten tyden Constantini by den
Hedenden gebangen/ een groote menigte der selver tot den Geloobe
gebracht. *Dese Leeringe onderteck het misverstant van die ghene*
die meynen dat het eerste ende het leste van onse Heilige/dat het al of
ten minste het voorneemste van de swiere ende onbeblechte Leere
daer in bestaat datmen met woorden/syryde ende streden/datmen woe-
le ende roepe teghen de dwalinghen ende factien van die ghene die
blyven sijn oste om ende ontrent onse Kerchen sweven: Ghelyck of
alleen de behoudenis van dat heerlijcke pant dat ons berout is en
de ophouwinghe van Godes Kerche daer in geleghen waer/datmen

de wedersyprechiers den mont stoppe/ haere aenslage tegen gae/ haere tsa me rotinge vervolge en op het hoofd slae. Sommige lypde schynē hier alleē i' hups te sijn/ die werkt alle voor/ en noodich werch te honde/ dat me de bupre middelē by de hant neine/ de voor en bupre werchē de federe/ en daer de bupre wachte honde/ de eenen strijt upt de anderē hewecke/ deē upt hal en schermutselinge op de anderē stelle: Ende daerē tusschen de binnen middelen versupme of seer slappelijck ende als in het voorbygaen betrachte/ der Gemeynuten van binnen ende onses selfs opbouwinge/ en borderinge in het nieuwē leven in de practyche des waren Christendoms ende der Reformatie versupme.

Dese abusuren haer grosselijck. Want wat sal het baeten dat wy de partijen daer upt gewochten hebben/ ende onder tusschen de Dictrorie niet wel en weten te gebruiken? dat wy die Oorloge geindictstt hebben ende dat perpekel te hoven gecomen sijn/ ende ons dan border tot gemacht en ruste begeven sonder den alderhoodichsten strijt teghens ons selven ende alle abusuren in onse egenen Gemeynuten aen te nemen? dat wy onse paelen na bupren uptheyden ende elck een haere dwalingen/ ende quaede protedueren Reformatoren/ ende ons eghen Hups van binnen laeten leggen als den Achter der lupen? Soo en hebben wy Christum niet geleert/ lieve Christenen; dat en is onse alderheylchste gheloobe niet: een ander te controlleren en ons selven niet te Leeren; een ander in sijn verlaerde handelingen te stuften/ ende selfs in onse quade gewoonten voort te gaen: de Egyptenaers haere schatten ende roof te ontheeren/ ende de selve tot opbouwinge des Heylehdoms niet aen te legge tot onses selfs stichtinge in der liede/ tot onderlinge ontscheukinge in kiesdē en goede werken. Ghy die de verschilien in de Heilige weet te ontleden tot de minste stukken toe/ en ontledet ghy u tygen Conscientia niet: ghy die ander Leert/ Leert ghy u selven niet Rom. 2. 21. 22.

2. Het is wel sood dat het gebruikelijk van behoochlycje middelen tot overtuiginge/ tot winninge of verstringhe der wederpartijders wel prijselijck is: datmen alle kerchelijck ordre hier toe met alle voorsichticheit aen legge; datmen de macht der Christelijker overhept (sos wodē hebben konnen/ ende des noot sijnde) hier toe versoecke/ om de boschen de cleyne bossen te bangen/ om de verstoorders van de ruste ende stichtinge der Kercken tot ordre te brengen. Maer dit is het niet al; ten is selfs het principaelste of meeste werch niet: ten is het principael eynde van onsen dienst ende professie niet/ waer in wy moeten rusten. Als wy het cene niet vber ende couragie wilten doen/ dat wy het andere daerom niet en laeten of verslappen. De lewendichste overtuigingen/ de sterckeste dispuften sijn/ met der daet ende met sijn Leben te disputeren/ de beplichyste ende vrychbaerste overwinninghe

Is niet weldoen de lastermonden te stoppen? Petr. 2. 15. de cladden
 ende lasteringen op onse heylige professe van den Pausgesinden/ Ne-
 monstranten ende andere geworpe met de supberheyt des lebens af te
 wissen ende ulti te baegen. Wij moeten hier in naevolgen den Phi-
 losoophie Diogenes/ die hoorende eenen seckere onbeschoste ende val-
 sche opinie beweerden als datter geen motus of beweginge in de Na-
 tuere en soude sijn stont op ende ginch gincs ende weder wandelen.
Laertius
lib. 6. in vi-
a Diogenes
 De lasteringen daer mede onse Leere verdacht ghemaecte ende be-
 swaert wert/ sinnen alle hier op ulti datse omnit is tot de Godtsalich-
 heyt. Hoe kunnen wij dese quade consequentie beter af houwen/dan
 dat wij niet der daet haer in Godtsalicheyt ende vromicheyt soeken
 te overtreffen ende voor te lichtien/ alsoo levendich vertoonende dat
 sulcken Leere ons/ diese in onse herten bestolen hebben/ tot de Godt-
 salicheyt seer vorderlych is. Het verhandelen van de verschillen in de
 Heilige/ het slachten ontrent de Kerckelijcke twisten en strijden maec-
 ken ons de valsche Leeraerg nootsaechelyck? ende souden wij sonder
 dat wel kunnen de Ghemeyniten ende ons selven tot het ewige Ko-
 ninkrijck vorderen/ soo so ons sulcks toe lieten. Nu het werch dat
 ons dooz desen quaeden toeval en van ter syden wort opghedrongen/
 waermede men ons in het eigen ende principale werch soekte te be-
 letten/ en moeten wij sooo uert aenhouden noch daer in ons selven soo
 geljeel niet snoeden ende verliesen als of dat het eigen werch ende be-
 dyf eeng Christen waere/ als of men daermede aldernaest met Christo
 Gemeyschap hadde/ ende der Goddelijcker natuere deelachtlisch
 wierde. O neen neen. Wij moeten desen handel soo begrijpen/ dat
 die gehoorzt tot ons Christendom als den Oorloge/ tot een wel ghe-
 stelde Republycke/ als de medecyne tot onderhoudinghe ende voerst
 onses lichaems/ als het wapenen/ weeren ende bechten tot den Coop-
 handel of Negotte van een Coopbaerdij-schip. Dat en stelt noch
 volmaecht alleu den binnien vrede/ welstant/ burgerlycke goet end
 geluchsalicheyt van een Stadt of Lant niet/ datmen Oorloghe ulti
 Oorloghe trecke/ datmen Vyanden op Vyanden of verwecke of ver-
 volge. Dat is veel eer een nootsaechelyck quaet/ en wort niet rech-
 docht soo genaemt. Dat en voedet het Lichaem niet/ datmen vele
 scherpe ende ulti supberende medegnmeniggezucke; maer het neems
 alleen de beletselen wech/ op dat ons Lichaem dooz bequaeme spyse
 ter degen soude mogen gevoedet werden/ ende dooz een goede diaets
 hooft de gesontheyt onderhouden. Een Koopbaerdij-schip soo de
 Zeevaders ende Vyanden (die het anders niet en soekte) hem aen-
 komen/ het sal daerteghen slaen moet/ ende dat te boven synde
 voors sine rejse spoedigen ende sijn handel vorderen: want dat
 is sijn eigen intentie/ ende daerom is het ulti gereedet. Het soude sine

reeders qualich belaten/ indien het nae dien strijt daer soude blijven
 lunteren om Zeevaders te verwachten/ oste om de selve in alle ghe-
 weest/ na te spoēt en nietzals op wapenē en toerustē/ op clampē en en-
 teren/ op slae en over boor werptē soude blijve practiserē. Dat
 ware immers heel slechtelijck de Pegotte gehdzeven/ daer soude den
 handel weynich mede gestijf/ en de beurse der cooplupde gebule wer-
 den. Het is te beduchten dat sommige luyden met sulcke vheerde con-
 cepte vrucht sijn geweest/ dat alle Kerche/ oock dese onse/ van sulcke
 slach van protestante en Liefhebbers niet geheel wyp en sijn geweest.
 Het schijnt datse in de eerste ende tweede of herstelde Reformatie der
 Kerche voort de sake Godes neffens andere gevvert/ en de goede par-
 tye gebolcht hebben alleen om dat werck af te doen/ om dien kamp te
 kampen/ ende dan voorts daer op te rusten ende alles te staekien.
 Iae het scheen sommige vreemt ende moepeijck te wesen/ datmen
 de Leere nu van nieus herstelt/ wyp gehochteu ende gestabilicert soude
 verder ende tot wat anders besteden te weten/ tot goede vaste ordre
 tucht ende disciplyne in de Kercken tot veranderinge ende verbetering
 van t' gene in het Christelijckle leven bouhalich of gebrechelijck
 was. Hebbent sp van sulcken Oorloge ende oprocht met het Heit des
 levendigen Godts alleen daer toe aengenomen/ om dat men daer
 nae gerust ende gemachelijck de Werelt soude dienen/ in de oude ab-
 bussen ende verborgheden (oorsaerke synde van dit tempeest) on-
 gestoozt blijven slaepen: datmen als rechte Athenienschen slecheg
 wat nieus soude hoozen sonder wat nieus in hec geestelijck te willen
 doen/ van de Heilige en deucht onder de schaduw slechegoud
 discoueren/ ende te gelijk met het bier of den wijn onsen mont daer
 mede spoelen/ sonder meer. Souden wyp van sulcken werck ende
 moepten ons onder wonderen hebbien/ soude men alle hulp/ die men
 konde/ van allen kanten gesocht hebben/ soude men myn in die be-
 commerlycken tijt tot onser en hulpe gebordert hebben/ soude ich my
 midden in dien brant hebbien laeten werpen ende in soe groote ver-
 werringe in sulcken peryckel in trecken/ soude ich daerom alle andere
 conditiē (daer het geneyn ende myn particulier niet weynich scheen
 aen gelegen te sijn) gesupret ende voorbygewesen hebbien/ alleenlijck
 om dat wyp de partijen souden overwinnen ende daer uyt sien/ ende
 dan voorts met maelanderen in den ouden lusthof van vele in dese
 plaatse seer familiaere gebrechen souden leben of veel eer versterben.
 Ich verclaere ende de Heere wetter/ dat sulcks myn intentie niet ghe-
 weest en is: maer veel eer om de Gemeyne saeche der waere Heilige
 en onser Kerchen tegens de Remonstrantsche verwerringen in desen
 hoech te helpen behouden/ om myn lieue Vaderlant/ waert moghe-
 lijk/ van de aengelyde scheuringe ende verbysteringe te helpen red-
 pen/ om de hromē en rechebeerdigen alhier/ die haet herten bedroebe
 wer-

Particulie-
 re ende naec-
 der cooptia
 ghe op onse
 ghelghant-
 heyt.

werden soulageren: om het ghene/ dat verscherpen wilde/ ledendich te maechken: om de mislepde te recht te henghen ende de ghevallen op te richten: om de Gemeynre den wederpartien ontrocken synde den Heere als een reyne Maechte toe te henghen ende die in allen goeden woerde ende wercke door mynen gheringen dienst te helpen volmaeken. Iffer erghens remant die het anders ghemeypn hadde/ of het anders van ons verwachte: die vreesen wop dat weynich smaecht heest van Gheestelijcke ende Hemelsche dingen / die en verstaet niet eeng wat het is sijn Zielte over te gheven om Christo Zielen te winnen: die gheest wel stercke vermoeden of presumptie van hem selben/ als of hy Heilige/supver Leere/ goede Ordre der Kerckien pretenderende/ veel eer wat anders ende wat particulierrs gaende bupren ons Evangelium in de Ooghe ghehadte ende ghezelven mochte hebben. Ten betaemt gheen Christenen/ datse in die Geestelijcke Strijden der Kerckien nessens andere soude optrekke als Croaten/ Cosackien ende dierghelycke Krijghers die om den vuut allene dienen/ ende soo haer die saelgeert of dat hy gheen werck meer teghen haer wapenden hebben/ selfs wel ghetwoon sijn haer teghen haer enghen vrienden ende mede Broeders in Wapenen te lieeren/ om die te rucken/ te rooven te plonderen. Men hoeft gheen werck te soeken/ daer is wercks genoch teghen onse heymeliche gehzeekien al en versinnen wop gheen questien/ al en versinnen wop ghen strijden in of tegen Godes Kercke/ onder en teghen de Broederen. Het schijnt dat sommighe luden alleen in staet van strijt ende swaricheit vieltgje willē hebbien of toone andersins sonder twist die weynich achten/ soo dat in tijc van ruste en stille alſter niet te woelen is alle haer Heilige bynae schijnt te verscherben: seer nae daer in ghelyck synde den Salamander/ die geseyt wort in het buet te leben/ ooch te verwachere en voor den dach te komē alſter seer reghent/ daerenteghen te bewijchen als schoon weder is.

Op wijzen u werde en berninde Christenen/ den besten en seckersten wech: laeter bepdy te samen ghevocht sijn peversiche voorstant van de supvere Leere/ende peversiche voorstant ende vorderinghe van alle Godtsalicheit ende inghetogenheit des lebens. Verbloedt is hy die schept dat Godt ghevocht heeft. Ellendich is hy die in een van beiden dissimuleert ende het werck des Heeren traechlycke doet.

Dese methode hebbe ich altijt aengheraden/ ende saege geerne dat die soo ghehouden werde. Men mach daer van ooydeelen soomen wil/ ich wete dat de saeckie hier op ons best gelucken sal: ich wete dat dit is de methode des H. Apostels/ alleenlyck wandelt weerdich den Euangeliu, 1. Timoth. 4.7. Oeffene u in de Godtsalicheydt Act. 24. vers. 16. Ende hier in oeffene ick my selven, om een onerghelycke conscientie alle tijt te hebben voor Godt ende voor de Menschen.

Plin. lib.
10. c. 67.
christot. His
noz. Amis
mal. lib. 5.
c. 19.

Salbian,
de pprovid.
lib 4. sub. fi
men.

soo men dit omheeren of van malcanderen schepden wil /
soo sal op ons passen t'ghene staet 2. Timoth. 3. vers. 5. Hebben-
de een ghedaente der Godtsalicheyt, maer de crachr daer van ver-
loochent. Ende t'ghene een oude Leeraer eens seide van de Christ-
skenen synes tijts: Dat sy Godes naerme onteerden, ende soo leefden
dat de Menschen siende haere quade wercken Godt den Heere
laasterden: dat sy haer van de prerogative des Christendoms niet
hoefden te roemen, de wijlesy soo leefden, dat sy een smaetheyt en
schande Christi schenen te welen.

TWE EDE DEEL.

Velecht nu de reden die d' Apostel by brengt tot versterkint
ghe van sijn vermaninghe begrepen in dese woorden: Op
dat, het sy dat ick komē, ende u sie, het sy dat ick van u
ben, mach van uhooren &c.

Dese reden is genomen van seelick eynde ende oogernerck/ waer
toe d' Apostel den wandel nae het Euangellum aenradet te weten/
dat hy mach sien en hooren datse stonden in eenen geest &c. Hy
wil in effect soo veel seggen/ dat sp dan sullen in eenen geest ende met
een gemoet getrouwelijck ende stantvastelijck hampen voor het ghe-
looche des Evangeliums/ als sy haer slechts bevligten weerdich den
Evangelio te wandelen.

Doch om de cracht van dese reden beter te verstaen/sullen wy daer
in dese leden aenmercken.

- { I. Wat het is dat d' Apostel geerne soude vernemmen
ende verstaen van dese Gemeynste.
- { II. Het verneemen selfs/ ende de wyse of maniere
daer van.

— 1. Lidt van het tweede Deel.

De H. Apostel woude geerne de saechie daer toe ghebracht sien/
dat sp.

- { Ten aensien van haer selven/ ende
by haer selven ————— stonden in } t'Geloove
- { Ten aensien van haere partypen - streden met } des Evangeliums
- { mede, met ende neffens andere/ ofte
Ende dat } te samen
- { In eenen Geest, ende met een siele of } gemoet.

De woorden vertrouwe ich tamelych clare te sijn: sullen verhalen

hen ten nausten die nu niet uyt leggen: den tijt laet niet toe dat wyp daer op staen. Alleenlyk sullen wyp aentwysen enige Leeringen/ die uyt dese woordien volgen.

Bestendicheyt ende volhardinge in het waere gheloove eenmael aengenomen is in allen manieren noodich, ende moet by alle ghelegentheteit by den Christenen ende de Gemeynten Christi gheremanderteert ende gevorderet werden; moet oock alle weyfelinge ende slingerige omdrijven met alle wint der Leere vermydet werden, willen wy anders in het Geestelijcke bedyen. **Waar van al-**
scoo wyp menichmael over andere Texten breede ghesproken hebben/
wyp tegenwoordich ex Professo niet handelen sullen/dewijle wyp haestē tot wat anders.

Tot behoudenisse ende uytbreidinge van het waere geloof ende der Christelijcke Kerkens, is met allen noodich vrede, eenicheyt ende eendracht.

Oit blijcht I. uyt onsen Text: alwaer d'Apostel als een middel om vast te staen ende wel te kampen vereucht eenhoudicheyt ende eenicheyt des geestes.

2. Daer sijn doch in de Schriftuere veel schoone vermaninghen desen aengaende. Om andere voorby te gaen/ leest maer ende bedenkt Ephes. 4. vers. 2. 3. verdragende malcanderen in der liefde neerlich sijnde om de eenicheyt des gheestes te houden door den brant des vredes. Een Lichaem ende een geest &c. Hebz. 12. 14. Staer nae vrede met allen &c. Daer by komen de exemplaren van de eerste Apostollische Gemeynte te Jerusalem/van de welke staet datse een hert ende een gemoet waeren Actoz. 4. 32.

III 3. Soo een Christen mensche sick selven in sijn Hemelsche roeping van den hoofde tot den voeten/ van boven tot beneden met alle omstandicheden beschouwt/ wyp sal sal over al ingedrukt ende gheschreven sien heylicheyt ende vrede. Onsen Godt is de Godt des vredes Rom. 16.

Onsen middelaer ende heylant Christus is de vredesvoerst ende onsen vrede Isaiac. 9. Ephes. 2. ons Euangelium is des vredes Coloss. 1.

Onse roepinghe is tot den Vrede I. Corinth. 7.

Onse Vaderlant daer boven is een plaeise van rust ende vrede/ wyp sijn kinderen des vredes.

**Wyp sijn alle op eenen wech/ wyp reysen alle een reyspe/ wyp loopen alle nae een voorgestreecken merct/ wyp hebben alle eenen Heere/ een ghe-
 loove een hope der salicheyt: wyp sijn alle in eenen doop gedoopt/ met
 eenen geest ghesalver/ verneuert ende ghetcypelt mit een evenbeelt
 Godts in eene fonteyne des bloet Christi ghewassen: wyp sijn Hups**

I. Leeringa
 uyt het eer-
 ste lid des
 tweeden
 d.els.

II. Lee-Ind.
 genut tselve
 lid;

genoten in eenen Hups/ kinderen van eenen Vader/ Broeders van eenen eerstgeboren Broeder in Christo: hebbende eenen en de selve Vaders/ anden staende in eenen haet met de Werelt/ in eenen gheestelijcken strijt tegen den Satan Et.

4. De epgenschappen/ gebolgen/ ende lieffelijcke bruchten des vredes Ps. 133. ende elders beschreven/ sijn soodanige dat die overvloedelijchen kunnen waer maechien t'gene wþ seggen. Doch dat wþ dese ende de voorgaende redenen nae behoozen vþbrepden ende niet schijntreue bewestigē sondē en wil de tijt mi niet lydē: verhopē dat uwe Christelijche aendacht niet al vergetē hebbē/ t'gene op andere tijde daer van breder verhandelt is. Alleenlyk dien aengewesen hoe mit dese

Nutticheyt
of gebruyck
van dese lec-
tinghe tot
vermaninge.

Leeringe is tot vermaninge/ dat wþ doch Vrede onder malcanderen houden ende nae vrede staen: d'welch ich in dit mijn asschept u niet beter en kan op het herte leggen als mit de woorden Pauli Philipp. 2. ver. 1. 2. Soo vervult mijne blischap, dat ghy eens ghelynt sijt, eenderley liefde hebbende, eenmoedich, ende eenderley gevoelen-

de. Vele morghen ende redenen sal ich nu niet brynghen: bidde alleen dat op dese middelen tot een Christelijcke vrede in Kerche ende politie mochtē wel gelet worden.

1. Datmen vermyde alle quade suspiciē/ niet lichtelijck alle supsteren ende flupsteren/ alle achterclappen ende praterie van dese of gene aen en neme. Suspicie wert niet recht gesep̄t/ het fenij der vrient-schap te wesen.

2. Dat wy onse particuliere moefelijkheden/ contentien/ verschil van humeuren gesinthept of ongesinthept in dit of dat particuliere bedijf/ in dese of gene saechen/ ontrent dese of die persoonen niet in en hoeren in de gemeyne saechen/ in het werck des Heeren/ in bestel van Kerchen ende politie. Wþ moeten ons besoudere sinnelijkheden/ contentien ende drijven van dese of die particuliere dingen/ waer aen dichtwils soo veel niet gelege is/ niet canontzeren ende stellen boven t'gemeyne welbaeren: noch die ghebruycken als houdoelen om malcanderen te verdeplen/ ende van een te rypen/ daer wþ met het vaste ciment van een gheloope te saernen ghedoecht sijn ende moeten blijven. Dit is een groote sophisterpe ende archistischept des dupbelg/ dit sijn de diepten van onse vleeschelijcke hooverdichept ende onvoorsichtichept/ dat wþ ons eygen mengē onder het gemeyne/ dat wþ onse saechen paeren of hoppelen mit de saechen Christi/ ende sijner Kerchen dat wþ dat eene dat nodich is dichtwils verwisselen niet een onnoedighe ende bryten om loopende circumstantie. Soo wþ door Geestelijcke wijshept ende waere ootmoedichept ons selve sterfeliich hier niet en versaecken/ soo wþ ons eygen sinnelijckept niet te getigaen

gen gaen en cruyfghen / soo is te vreesen dat het niet dinsen teghenwoordighen vrede ende welstant niet der tijt verloopen sal / ende dat het ons sal gaen / ghelycht elvers Godt verert al ghegaen is / daer onder de voorstanders van eene Weligie ende de goede saecke eenighe contentien / particuliere jalouşien gheresen synde / de deure gheopent is voort andere die bepde de partijen daer ulti gesien hebben. Want soo ghy malcanderen bytet, soo sult ghy maleanderen verteren Galat. 5. 15. **Wp** moeten malcanders lasten helpen draegen/ ende gedenc-ken dat permanent daerom niet en laet een riit knecht sijnen Heere te wesen/ ende een bequaem voorstander van Kerche ende politie/ al-hoewel hy desen of dien soo aengenaem ende bevallich niet en is/ of voort sijn humeur of particuliere saecken nae wensch soo heel wel niet te pas en komt.

3. Dat wy nae den raet des Apostels Galat. 6. 2. Malcanders lasten dragen. **Wp** sijn doch alle ghelycht / **wp** moeten d'een inden anderen hele oversien. Coloss. 3. 13. Laet ons, sept Naziantzenus/ een weynich toegeven, op dat wy wederom merder ontfangen mogen, namentlijck eendrachticheyt.

4. Dat wy staen nae nedichheit. Maer die is / daer sal de vrede licht getroffen worden. De hooverdye is de meeste oorzaek van twist ende verdeelheit.

Daerom d'Apostel vermanende de Ghemeente der Philippensen tot eindzacht en vrede sept onder andere: Doet niet door twistinghe of ydel eere : Maer door ootmoedicheyte yeghelyck synen naesten beter als hem selven Phillip. 2. 3.

5. Dat wy gheen slingeriche liefde / maer stercke liefde ulti regnier herten malcanderen toedzaghen 1. Pet. 1. 22. Dan sal dit of dat windeken van offensie of onreissenheit den vrede soo haest niet versto-ren of verstuypven kunnen : maer elch een als ghewoelt in de liefde sal vast staen. Het is een weerdich exemplel allenthalben van de lid-maten Christi nae te volgen/dat **wp** hebben in secker vermaert Lee-raer sijnes tijts/daer hy schryft aan de ghene die teghens hem onstelt waeren : Broders, sept **hp**/ wat ghy oock doet, ick hebbe voor genomen u lief te hebben, schoon van u niet gheliest. Ick sal u aen-cleven of aenhangen, of ghy schoon niet en wilt, jae of ick selfs niet en wille. Ick hebbe my eertyts met eenen stercken bant aen u ver-bonden te weten met de ongeveynsde liefde die noyt en beswijcket. Ick sal met den onstelden vreedsamich sijn, ende so sy my ontroe-ren ick sal den toorne plaeſe gheven, op dat iek den Duyvel gheen plaets en gheve. Worde ick niet kijven en knibbelen overwonnen, ick sal met ghediensticheyt overwinnen, &c.

6. Dat **wp** precise rechtbeerdicheyt oeffenen tegens malcanderen.

Daermede moet betoont warden die stercke liefsde die d' Apostel wyl dat wy teghen malcanderen sullen hebben / dat wy niemant niet woordens of werken veronghelycken : maer elch een van ghelycken doen sooy wy willen dat ons de Menschen doen. Daer rechtverdicheit is daer is vele vrede daer onrechteverdicheit ende veronghelyckinghe is daer moet tweedacht en scheuringhe komen. Daeromme seyt d' Apostel in sijn vermaninge tot vrede Philipp. 2. 4.

P. 34. 15. Gen yghelyck sie niet op het syne : Maer oock een yghelyck sie op dat des anders is. **Tot welcken propostie Augustinus over den 85. Psalm seer wel seyt :** Doet rechtverdicheit ende ghy sult den vrede hebben, op dat vrede ende gherichticheyt malcanderen cussen. &c. Het sijn twee vriendinnen. Ghy wilt moghelyck de eene, ende d'andere en doet gy niet. Daer is niemant of hy begheert den vrede wel; maer sy willen alte mael de gherichticheyt niet werciken. Wilt ghy dan den vrede, doet gherichticheyt, want het sijn twee vriendinnen &c. daerom seyt eenen anderen Psalm laet af van den quade ende doet her goede, soeckt den vrede en jaecht hem nae. Maer nu en sult ghyse niet lange soecken, want sy sal u selve ontmoeten ende de gherichticheyt cussen.

II. Liedt van het tweede deel.

**Leering
npt het twe
de tot dese
tweeden
geest.**

De mantere ende wijsche hoe d' Apostel geerne vernemen ende verstaen soude de goede debouren van de Philppensen / wert ons in dese woordens beschreven : Op dat ick t'sy dat ick kome ende u sie, t'sy dat ick afwesende ben horen mochte van u dat ghy staet &c. Hy wyl seggen dat hem dat een dubbele ende opghehoopte breucht soude sijn / indien hy iwt syne banden verlost synde gelijck hy dat niet gheheel buntent alle hope en stelde Philipp. 1. 25.) eens wederom tot haer quaeme ende dan saege sulcken brucht van sijnen arbret/ sulcken wasdoin bat' gene hy geplant hadde. Of soo het den Heere beliefde hem in banden tot doomen te houden/ dat hem niet wegnich het hoozen van sulcken voortgang ende trachyt des Evangelijns onder haer soude ver quiscken/ ende dat hy met dies te meer couragie niet alleen de banden maer alle tormenten ende doodingen door den Evangelio geerne soude ontslaen. Laet ons iwt de woorden des H. Apostels dese lesse onthouden : Alle vrome ende oprechte Christenen moeten haer soo in Leere ende leven aen stellen, dat sy daer door haere Leeraers ende herders alle vreuchde aendoen, allen roem ende goet genoeghen toebringen.

1. Dit is t'gene d' Apostel niet dese syne woorden genoechsaem te nennen geest ; ende noch in claeader ende upgedruktter termen Philipp.

Iipp. 2. verf. 1. 2. Soo dan is daer eenige vermaninge in Christo, is daer eenige vertroostinge der liefde &c. soo vervult mijne blyschap dat ghy eens gesint sijt &c. ende verf. 15. 16. Onstraffelijcke kinderen Godts, midden in dit crom ende verdraeyt geslachte onder welcke schynt als lichten der werelt. Het woort des levens voorhoudende, my tot eenen roem ten dage Chisti, dat ick niet te vergeefs gelopen &c. doch 2 Corinth. 2. 3. om dat ick gheen droefheit hebben en soude van de gene daer ick my mochte van verblyden, vertrouwende van u allen, dat mijn blyschap uwer allerblyschap sy.

2. De reden hyenght het oock mede. Want dit is de spijse ende drank/ de vreuchde ende croone/ het eenich begeeren ende verlangen van alle hzome ende getrouwwe Leeraers/ gehielcupt opgen erbarent hept daer van getwicht de H. Apostel Johannes in synen 3. senthiest verf. 4. Ick en hebbe geen meerder blyschap, dan dese dat ick hoore dat mijne Kinderen in waerheit wandelen,

Nu dese vreucht ende desen roem en moetmen de Leeraers niet bevyden of onthouden. De vermaerde Philosophus Seneca schrijft aen een van syne Discipulen. Soo, seyt hy, den Lantman vermaeck schept in den boom als hy vrucht beginet te dragen, soo eenen herder aen de vruchtbareheit sijner Cudde sijn wellust heeft, soo niemand sijn voesterlinck anders aensiet, dan dat hy de jeucht ende groey des selven als sijn eygen reeckent, wat meynet ghy dat den gene ghebeurt die de verstanden opgheueckt hebben &c. Ick houde u als mijn eygen, ghy sijt mijn werck.

3. Indien een wijs sone sijner Vader verheucht: als staet Proverb. 10. vers. 1.: soo behooren alle oprechte ende verstandige Christenen haere Leeraers niet te bedzoeven. Ten is niemand ghenoech wijs te maechen/ hoe lief de Vaders haere Kinderen hebben/ ende wat ee vreucht en contentement sij in de selve scheppen/ als het wel gaet: Daerentege hoe bedzoest sij wanneer het anders met de kinder gaet als sij welbeschikt. Daer schijnt een sweet haer herte te doozfiken. De wyse Aristoteles de oorsaeckende rede ondersoekende waer Nicomachus lib. 9. c. 7. om de weldaders stercker liefde hebben teghen die gene dese weldoe/ als dese teghen haere weldaders vint gheen andere als dese / pm dat elck sijn maechsel of sijn werck lief heeft. Dit is door her licht ende wijs der naturen alle creatueren ingeplant / dat elck heeft contentement behagen/ende vermaecht in sijn werch dit is een straeltjen van het oneindeliche licht ende goethert onses Godes voortgeset/van den welcken staet Psal. 104. vers. 31. De Heere heeft een ghevalen aen sijne wercken.

Het is nu bryten alle questie dat de trouwe Leeraers sijn Werckmeesters niet ende onder Chro. en de genepnie van haer geplant of

Epi. 34. ad Ius
lib. 5.

Nicomachus
lib. 9. c. 7.

103

nat gemaecht han eenichslig ghescept worden opus ipsorum dat sg/ haer werck. 1. Timotheus. 4. 16. met Daniel 12. 3. Rom. 15. 16. 17. 18. sp sijn Geesteliche Vaders die altijts arbeden de Gemeynte te baren tot dat Christus in haer ghedaente kryje Gal. 4. vers. 19. Iae sp sijn als voekers 1. Thessal. 2. 7. als tedere Moederg/ die haer leefdaghe hare Gemeyten ende Cheesteliche Kinderen onder ende in haer herte dragen 2. Corinth. 6. vers. 12. Ghy en wort niet benaut in ons &c. Nu soo is het eerlijcker sijne Ouders te vergelden ende van alles te verforghen als hen selven gelijk eenen seyt.

*Melisot. E.
the. Nicomach. lib. 9.
Cap. 2.*

4. Dat loon en dese vergeldinghe is men d/ Leeraers ten minsten schuldich voor alle haere sorgh/ wachte/ arbept/ ende quellinghen. Hierop vordert de H. Apostel dichtwils t/gene hy van de Gemeyten versochte/ende sommeerde haer op sijnen arbept ende verbolginghen die hy om harent wille upstont. Ephes. 4. vers. 1. Soo bidde ick u dan, ick die gevangen in den Heeren dat ghy wandelt soo het uwer beroepinghe betaemt, daet mede ghy geroepen sijt.

Indien liefoe behoort vergolden te werden/ indie d/een wijschap d/ander weert is/soo behoortmen de Leeraers insonderheit dese liefde wederom te bewijzen daer w/ sien d/ate ons met vaderlycke sorgh/ ende heetelijcke liefde omhelsen. 2. Corinth. 6. vers. 11. 12. 13. Onse mont is tot u geopen o/ Corinthiers, onse herte is verbreydet. Ghy en wort niet benaut in ons, maer ghy sijt nauwe in uwen ghemoede. Deselve vergeldinge, ick spreke als tot myne Kinderen, verbreyt ghy u oock.

5. Die anders doen ende dit stuck niet en behertighen / die en sal het niet wel gaen: dese reden leeft de H. Apostel op het herte der Gemeyten onder den Hebrewen Hebz. 13. vers. 17. Weest uwen voortgangeren gehoorsaem ende onderdanich: Want sy waecken voor uwe sielen, als die reeckenschap gheyen sullen: op dat sy dat doen moghen met vreuchden sonder luchten, want dat is onprofijtelijck.

*Nuttich yte
van dese lec-
tinge toe
Aftakkinge.*

Soo dat die haer wel schamen moghen ende op haere bocht staen/ die den Geest van de trouwe Leeraers quelle/die het herte der rechtbeerdigen bedroeven niet alleen niet ongeregelheit/ ende ongehoorzaemheit/ maer daerenboven noch met lasteren/ terghen/ spijt en leet aen te doen/ ende voorts alle andere sinnaerheit/ so g/ maet kommen. Iae daer isser wel die voornemē eenige ruymicheit/ ongeregelheit/ of quade gewoonten daer om meer aen te houden ende te plegen om dat sp vernemen dat de Predicanten sulcks mischaechtelich moet hem selven keuren: Ick wese datter somtijts so veel by sommighe naem Christenen gedaen of gedreven wert in spijt van de Predicanten soose dan somwijlen selfs dat upspreechen. Maer op laten t/sal haer swaerste ballen/ den spijt ende het leet sal op haren cop comen. Hy moghen somwijlen de Leeraers haere Ziele wel verdrietich/ haer

haer herte ende handen mat maechen/ende doen upballen in dese of dierghelycke woorden: Och mijn Moeder dat ghy my ghebaert hebt teghen den welcken een yegelijck twister ende kijvet in den gantschen Lande Jerem. 15.10. **Sy** mogen die met **Ella** onder den Geneverboom heen dzijven/ende doen seggen: Het is genoech: Soo neemt nu heere mijn siele.

1. Reg. 14. 4. **Sy** mogen die met **Paulo** (2. Corint. 12. vers. 21.) doen rou dyggen over haer op dat sy ghelondicht ende gheen berou gehadt en hebben. Maer eyndelyck sullen sy dat alles moeten coelen. **De minste** sucht / **het minste** claechwoort / **het cleynste** traentjen van den bromen over haer bedrijf uppghestort sal haer soo duer staen. Wanneer sy in ongheluck / in swaericheyt / ofte noch in Godes uppiterste ongenade haer sullen binden/ dan sullen sy ghewaerd worden hoe bitter het is den vermaender veracht/ en niet den Prie ster getwist te hebben. **Dan** sal dichtwils te laet geclaecht sijn/ als staet Proverb. 5. 12. 13. Och hoe hebbeick de tucht gehaet? ende mijne herte de straffe versmaet? ende en hebbe niet gehoort de stemme mijner Leeraers, ende mijn oore niet gheneycht tot dien die my leerden.

Ot moet alle getrouwbe leeraers vermaecken ende vertroosten in alle haere moepten ende arbept in alle haere verdrukkinghen: als sy sien Godes woorcracht te hebben aen de herten der menschen. Als sp desen troost hebben van haere toehoorders al waert maer van eenige/ onder de selve (ghelyck Godt altyt eenige verwecht die haer dese vreuechde aendoen) dan syn sp wel onthaelt. Ofmen dan haer niet veel aenhaelt ende careftiert/ veel ere ende belcefhert behijst/ veel te gast of ten bras nooder daer braegen sy niet nae/ sy en soeken of en verwachten dat oock van haere kinderen niet. Haer herte moet verbult sijn met een ander spijsje/ dranch/ ende vrolychheyt/ die elch een soo niet en kent (Johann: 4. 32. 34.) als maer de Heere wert ge plesen/ syn Evangelium ende haere Leere gheert wert. Dat doet haer beter ende maect haer lustiger als het bette ende ghemeiste/ als den besten dranch/ als de meeste heusheit/ de meeste cere/ het meeste respect dat men haer aendoer.

Wy worden dan vermaent door dese Leere/ dat **wy ons tot** Nutticheyt
van dese les-
re tot ver-
maninge. **beteringe/** **ydert** ende wacherheyt in alle Godisalicheyt ende Christelijcke oeffeninghen moeten laeten beweghen boven alle andere tresselijcke reden en van Godt/ van onsselfen/ van onsen even nasten genomen/ oock met dese besondere redē/ dat **wy** daer by vreuechde troost/ gherief/ ghemack ende goet ghenoegen onse ghetrouwbe Leeraerg/ onse Geestelijcke Vaders/ onse soo hertelijcke en toegenechte vrien-

den. Laet ons sulcks geerne doen / wop en sullen doch geen verloozen arbeyt doen / alle gerief ende gemack dat wop de Leeraers hier in aen doen / das doen wop meest ende eghelycli ons selven / wop doent caſteloos ende schadeloos/ende dat tot ons ergen ipdeliche ende eeuwige welvaeren. 1. Corinth. 15. vers. 58. Hieromme, myne Broeders, staet vast &c. Dewyle ghy weet dat uwen arbeydt niet yedel is in den Heere.

Dese vermaninghe sullen wop best kennen behertighen ende in het werch stellen/soo wop met dese middelen onse swachheydt te hulpe kommen.

1. Dat wy onderschept maecken tussen haere persoonen in het particulier / ende tuschen haere upnemende Ampten. Daer is of daer wert dijkwils pets in ende ontrent haere persoonen opgenome / v'ghene haer gheringh ende onvererdich maecht in onsen ooghen. Maer wop sullen heel anders gehoeven / als wop onse ooghen verheffen tot de baeten des Heeren diese dzaeghen tot het Aempt haeres Goddes dat haer betrout is / tot dien grooten herder der Schapen ende den Heere des oogstes diese ghesonden heeft diens gesantten ende dispensiſters sp sijn/diens woort sp spreken diens last sp uitvoeren/ met den welcken sp als zene daer in sijn / Luc. 10. 16. Wie u hoort die hoort my, wie u verworpt die verworpt my.

2. Dat wy onderschept maecken tuschen hueringe ende oprechte Heerders / tuschen werelische heilighen/ ende trouwe Wachters. Soo seer als wop van gene bevoeden datse doch soo grooten vrucht ende genoeghen in het toenemen haerder Gemeynete niet en scheppen/ ende datmen verhalven haer sulcken grooten chier of feest daer mede niet aen en doet als sp wel schynen haer te gelaten: So seer behoozen wop van dese het tegendeel te gheboelen. Wop en kommen oock anders niet in goeder conscientien / dewyle wop ijt haere buchten haer anders niet en kennen / ende specialijcken soo wop bebinden datse niet en vermanen noch haere Gemeynete af en vorzderen / of sp begheeren d'eerste ende laeftie teshyn om sulcks mede te doen/verre synde van den Schriftegeerdeſen/ die het seggen ende niet en doen: die swaere lachten op de schouderen der Menschen leggen, ende selve en willen sy die niet aenroeren met den vinger. Math: 23. 3. 4.

Naerder
toepassinghe
op onſe pa-
ticuliere ge-
legenheyte. Giet is de vermaninghe die wop hebben ijt dese Leere. Laet my toe dat ick die een weynich naerder op onſe gelegenheit alhier pasſe: laet my doch een woort van my selven spreken sonder ghehoont te werden: Soo niet neemat my aen als onwijs, op dat ick oock een weynich roeme, indien my geoorlooft is niet de H. Apostel alsoo te spreken 2. Corinth. 11. 16. Ichi mach u oock niet dit myn afschepte

scheyt bldden ende vermanen / dat ghy soo weerdichlyk den Evangelio wandelt / dat ghy my tot een vergeldinghe ende danchbaerheyt alle breuchde ende roem altijds laet ghenueten / soo wanneer ich van u hooze of vernieme. My segge scht / wiens ghenegentheyt teghens u, wiens arbeyt aan u, wiens Leere tot u, wiens wandelinge onder u, wiens afscheyden van u sulck eeniger maeten ende met enich recht ende behoozen / schynen te borderen.

1. Mijne affectie teghens u is op diepe Fondamenten / ende met stercke clampen gevesticht. Ich mach in den Heere roemen / dat ich u / die jonger sijt in de Gemeynite / neffens mijne waerde medehoederen den Heere Christo gegenerert of gewonnen hebbe: Dels die ouder in de Gemeynite ende voor mijn incomen daergeweest sijn / die duncth my dat wy wederom als ghebaert hebben / mitg die behoudende of helpende dooz Godes ghenade ten deele van den fuerdesem ende de seer aerilsgende misleppinge der bremder Leere , ten deele van vele versuymenissen imperfectien quade ghewoonten / ende pdele wandelingen van den Vaderen overghelervet (1. Petr. 1. vers. 18.) Ich hebbe gearbeit mijne affectie eenichsins te betoonen nae het exempl des H. Apostels Pauli ; mitg aen u soekende te doen soo als een vader doet sijne lieve kinderen / als een voester doet haer soochkint. 1. Thess. 2. 11. 7. dat / soo niet alle / ten minsten eenighe haere sielen of lichamen of alle beyde in haere danchseggingen tot Godt my hadde mogen segnen soo sy dooz mijnen geringe dienst ergens in meynden gheholpen te sijn. Mijne hertelijckheid wasser wel hadder de macht ende het volbzenghe soo geweest om u soo wel te doen soo dat op my neffens mijne medehoederen eenichsins hadde konnen ghepast werden tgenre staet 1. Corinth. 4. 15. Want al hadt ghy tien duylent Leermeesters in Christo, soo en hebt ghy nochtans niet vele Vaders. ende 1. Thessal. 2. 8. Alsoo over u beweecht sijnde begeerden wy u te geven, niet alleen het Evangelium Gods, maer oock onse eygen leven, daerom dat wy u lief hadden.

Ich hope dat ghy selue myt mijnen ingancht tot u myt mijn verblijven ouder u / myt mijne Leere ende wandel / myt vele particuliere daden / sae selfs myt mijnen afscheyden eenichsins mijne opzichte liede heb konnen speuren. Raest mijn geturpe die in den Hemel is / ende naest meer als duysent getupgen in my / ich segge mijne Conscientie / soo soude ich wel dozven seggen met d'Apostel. 1. Thess. 2. 10. Ghy sijt getrygeh &c. ende ghy sijt onsen brief (2. Corinth. 3. 2.) in onse herten gheschreven, die bekent ende ghelesen wert van alle Menschen. gheen ander getupgen hebbe ich van doen / ende of sy al wilden t'sp niet of teghen / sy en sijn geen getuwghen die reden van we- lenschap

teenschap konnen ghebeen. **O**p u ghetuochtsen moet ich door Menschelychen daghe staen of valien: Dat alleen sette ich teghen alle wederpartijders ende lasteraers / die of om gemeyne saeche der gesondre Leere na de Godsalicheyt / ofte dooz particuliere corruptien ofte door groobe onverenheit dichtwils lasteren t'gene so niet en weten/en haer niet en betaemt. Ich wete best hoe ich teghen u ben gesint geweest/hoe dat ghy niet naeuwel in ons geweest en sijt / hoe onsen mont tot u gheopen/ ende onse harte verhept is geweest. Mijnen arbeyte onder u soude ich niet dorven roemē ende u als een motybe tot het inwilligen mynner vermaninge voort te houden: Ten waere dat de verschynge/recommadatie/de Vanchegginghe/Het Lof in den roem van des Heeren besondere goetheyt ende ghenade ons alhier bewesen sulcks vereyschte. Ich en kan d'een sonder het ander noch swijgen noch uitsprecken. Swijge ich / soo ben ich ondankbaer tegen mynen Godt soo bergete ich ende leere of laete u bergeten soo veel goets t'ghene hy ons ghedaen heeft. Sprecke ich / soo sal ich moghelyck in sommiger oogen poel of dwaes schijnen. Ghy weet dat ich hier nu seventien Jaeren den Dienst betreden hebbe niet sonder quellinge en strijt / niet sonder suchten en stenen met vele swachheden ende crancheden nae den Lichaem/ en evenwel in vele mochten in grooten en fueren arbeyt/dragende gheduerliche en sware lasten/ alhoewel dat alles door des Heeren ghenade my wederom licht geballen heeft/ want hy die den moeden cracht gheest (Jes. 40. 29.) wiens sterclite in onse crancheyt volbracht wert 2. Corinth. 12. heest my ter rechter hand ghewest Psal. 16. hy heest my noch altijt doen triumpheren in Christo 2. Corinth. 2. 14. in wat occasie ich doch gheweest ben/ met wat swaricheden ende wederfaechers ich te strijden hadde. Ghy weet dat ich in die troublighe ende becommeerde tyden staende toe Vlymen myn beste neffens andere trouwe Leeraers dede / om u waert moghelyck ghewest / up den brant te trekken daerinnen u ingeworpē hadde: Ende als ghy het daer voor hielt datter anders geen salbe in Gilead was om u te heelen/ de Gemeynte van scheuringhe ende verstroyinghe bequamelijck te redden of te behouden als ghy het (segge ich) alsoo verstander ende myn betuychder (alhoewel myn Ordteil ende mynninghe niet en was dat een Propheet in sijn Vaderlant ende nae dat in Leere ordze/ende wandel de saekien niet dan al te slecht hier stonden/ het meeste voordeel soude kommen doen) hebbe ich my midden in het duur ende in den brant laten werpen / alhoewel verseechert ende besproken tot de heroprichthe van de Gemeynte tot Rotterdam daer andersins de gemeyne saeke niet weynich aan gehlege was. Ich en koste u niet doozby gaen met den Priester en Leere

of een ander moghelyck so harden ende pfectuloosen sareke niet en
 hadde willen aengaen/ soo doch my dat sel u en de goede sake boven
 andere sulcks schuldich was. Ich hebbe mijn eghen profijt/ ghe-
 macht ende eere geerne versigtijt ende verachtet (ten is gheen over-
 tollich wercht wee my soo sel het altyt niet en doe) sonder ordina-
 tie van eenighe tractement/ jae sonder hope van ordinantie/nae de ge-
 stale doen was van de meest stemmen der Hooghe ende subalterne
 Overheden/ met groot perijckel ende weynich apparentie van de sa-
 ke te boven sullen komen dewhle de partyns/ soo hart ende machtich-
 waren en procedeerten vast in alles/ soo als haere macht ende haere
 intentien dat schenen mede te brengen. Soo dat het niet sonder gro-
 te vrees en was van schandelycken ter Stadt wytghejaecht ende ghe-
 bannen/ of anders met eenighe insamme ghestrafte te sullen werden.
 Veerder en behoef ich hier niet te particularizeren het heucht u noch
 wel wat ich myne/ ende daer zijn niet dan al te veel Kerckeliche en
 Politiche paplyer/ stukken en monumenten noch voor handen/ tot
 de welcke ich my in desen verder gehzaegje/ des noot synde. Dat de-
 se strijden ende swaricheden/ met dese lysten en laegen/ met dit gedue-
 rich als waechten en braechten/ met storm og storm/ aenslach op aen-
 slach/ passerde het eerste Jaer ende eenighe Maenden van mijnen
 Dienst ende wat onrust sy my aendiden wat werck ons van bryten
 gegeven werde/ soo most van binnen de Gemeynte even wel by een
 gehouden/ het verstoord verfamelt ende het swacke gestericht werden
 tot dat de Wolchen scheurden ende de lieffeliche Sonne der verlos-
 singe ende bevredinge der gemeyner Kercken doorkratck anno 1618.
 door het aenstellen der Nationale Synode tot Dordrecht. Dat perijc-
 kel enige swaere werch was nauwlijcs voorby/ of my gheraechten in
 een ander niet minder lastich niet minder noodich als het voorgaende.
 My wisten dat rupunischeit des lebens/ verhal van goede ordre
 de Kercke/ aenhouden van quade bleeschelijck ende Wereltsche ghe-
 woonten ghemyntlycken voorboden ende occasien sijn van het bewe-
 gen/ of versetten of berooven des gulden Candelares der ghesondes
 leere. Hierom schickten my ons om met tydich ende ontpydich aen-
 houden met een pferen patirurie met velen sneekken/ endebetuyghen-
 n't openbaer ende in de hupsen/ die oude abypsen te verbeteren/
 ende de Ghemeynte als van nieug wpt haere confusie ende verloop
 tot beter faioren ende orde te brengen. Doch hier werden my terfront
 gewaert/ dat het spreckwoort niet dan al te warachlich is: Een quaer
 wel geplaeft ofte gestelt sijnde ende moetmen niet roeren. Doch
 de Heere heeft eben wel door lange en veelderhande voorstelingen van
 velen jaer u het werck gesegen ende de herten van velen willich ghe-

macht om het goede te voerden/ ende een deel van de oude hooch-
ten des Pasdooms ende der verdozene werelt/ staende tot blaene
van onse Reformatie/ astre weryen. Alhoewel sommige van u vil-
ligh op daerom somwylen gram geweest sijn. Dit is elplacen onse
dominicheyt ende swackhert. Doch Godt de Heere weet/ dat ich upt
enkel liefde/ enue upt begeerte van uwre salichert sulche dingen gera-
den of ghedreven hebbe. Andersins hadde ich sonder ondanch myn
ruste wel inogen houden/ als het slechts tot uwre salichert hadde ge-
weest. Doch waeronne verhaelt ich dit? om dat ich u beschaemen
soude? dat sy verre. Maer ick vermane u als myne lieve Kinderen.
1. Corinth. 4. 14. Ich en segge niet tot remants verwijt/ maer om
dat wy de ghenade en ghoetheyt des Heeren niet cleyn achten of
vergeren en souden. Hoe wy meer des oude tijts/ en de gebolchte ver-
anderinghe ghevencken/ hoe wy te meer oorsaek vinden om Godt
onsen Medecijnmeester te prijsen/ die ons van so veel ghebreken
ghenesen heeft.

III. Mijne Leere onder u/die is soodanige/ datse geen gheringhe
oorsaek u en behoort te geben tot t'geno wy vermanen. Ghedencht
wat kostelijken/ crachtigen/ heilighen/ troostelijken Leere upt de
heylame fontepnen Israels ich u so lange mede gedeelt hebbe in een-
particheyt met de Christelijcke Gereformeerde Kierken. Wy mogen
daer van seggen met den H. Apostel 2 Corinth. 4. vers. 2. Wy ver-
werpen de bedeckinge der schande/ niet met schalckhert omgaende,
noch het woort Gods vervalschende maer met de openbaringe der
waerheit ons selven bekent maeckende by aller Menschen Con-
scientie in de oogen Gods. 1. Theffal. 2. 3. Want onse verma-
ninge en was niet uyt verleydinge/ noch uyt onreynicheyt/ noch uyt
bedroch &c.

Die grondige en supbere Leere hebbe ich aen u ende onder u be-
vesticht/ het rechte ghehuwck ende onweerdeelijcke nutticheyt daer
van aenghewezen/ die hebbe ich met monde ende schriften met raet
en daet nae ghelegenhethert ende verantogen voor geschaen/ daer in ben
ich bereet gheweest ende bent als noch dooz Godes ghenade te leven
ende te sterben/ daer mede hope ende wensche ich voor den rechter ba-
lebende ende dooden te verschijnen/ daer van dooz ich protesteren met
den Prophete Jeremias cap. 17. vers. 16. Wat ick gespredict heb-
be dat is recht voor u. Ende Cap. 20. 7. Heere ghy hebt my
overredet ende ick hebbe my overreden laeten.

Het speciale bewijs ende de verantwoordinghe van die oprechtheyt
der gemeyner Leere/ is nu onnoodich ende ontpdich te verhael. Ich meyn dat ghy doch den geest Christi hebt/ en Geestelijcken alleg-
honge

hout onderscherpen/ghy weet best of ick u op een glat ps geset hebbe
ghy weet of ghy so geloovende ende so doende op het onsechter loope
ende de lucht staet. 2. Corint. 13. vers. 3. 5. 6. Dewyle gy beproe-
vinghe soeckt van Christo, die in my spreickt, de welcke &c. **S**ule-
lien gheresolveerden / sulcken vast besetten / ende diercanten Leere en
Leert iners niet swieren niet rollen/ niet slingeren niet wespelen noch
ingelooove noch in wandel. **S**oo veel onder ons sijn ons voorgegaen
die daer in alteerde gerustelijck gestorzen/ geluckelijck die goede strijt
gestreden/ dter loopt volent hebben/ die ons soo menichmael hebben
doen wenschen t'gene den Godtloosen Bileam/eens syde Numer. 23.
vers. 10. Mijn siele sterfe den doot der rechrveerdigen, ende mijna
eynde worde als deser eynde.

IV. Wat sal ick seggen van mijn leven/ wandel / ende handelin-
gen onder u t'sh in het particulier of in Gemeynre Kerchelycke sac-
ken. **H**et is daer heel anders mede gestelt/ als met mijne Leere. Ick
en kan niet vrymoedicheyt daer niet van roemen/ als van mijne leere.
Ick moet alle mijn wercken vreesen/ ick moet alle suspect houden/
ende seggen met David Ps. 19. vers. 13. Wie kan mercken hoe dick-
wils hy feylt : vergeeft my de verborgen gebreecken.

Vande bestie moetmen seggen : Wy sijn alle als de onreyne, ende
alle onse gerechticheyt is als een befoedelt cleer Isa. 64. 6. **W**ee
het pryselijcke of loffelijcke leven der Menschen, soo het sonder
barmherticheyt werde geoordeelt, ghelyck Augustinus spreekt.
Het is waer/ ick soude voor Godt honnen seggen/dat ick het begeeren
ende voornemen wel gehadt hebbe/ alhoewel niet het volbenghen
(Rom. 7. 15. 18. 22. 23.) voor de Menschelycke bierschaere soude
ick mede onder andere my selven mogen vertoonen ende mijn hooft
opsteecken/ seggende mit den Apostel 1. Corinth. 4. vers. 4. Ick en
kenne my geens dincks schuldich: maer daetom ben ick niet recht
verdich ende mit den ouden Leereraer Ambrosius op sijn dootbedde:
Ick en hebbe onder u soo niet geleest, dat ick my schamen soude
langer te leven. **E**nde wederom mit den H. Apostel Paulus Actoz.
20. 33. Ick hebbe niemants Gout of Silver of cleedinge begheert.
ende 2 Corinth. 12. 14. Ick en soecke het uwe niet, maer u **ende**
1. Thessal. 2. 5. 6. Want wy en hebben noyt met flatterende
woorden om gegaen, gelyck ghy weet, noch met een bedecksel
der giericheyt &c.

Maer voor gheen van bepde Verscharen **G**oddelycke of Men-
schelycke is de minste schijn of schaduwue van al te veel. **P**erghens
hebben myt al te hooghe/ te prechs/ te nauwo/ te veel/ te sonder te
over tollich ghemaect of ghenomen (ghelyck de Satan wel soude
willen

willen bediefchijcken voorgeven of lasteren) maer wel te slap/ te
rump/ te slecht/ te sober/ te stordich; dat tucht ons onse herte. Jae
dat is ende moet alijt sijn onse grootste quellinghe ende beroeringhe/
ons onselvensse ende clachte / dat w̄p soo langhe Jaeren bōben veel
andere staten ende conditien van Menschen so veel occasien ter salie-
heyt/ soo heel aenleidinge tot Godsalicheyt gehadt hebben/nochtans
in het Christelijcke leven soo weynich toegenomen/tot geen meerder
fasoēn ende persecutiē des selfs gecomen en sijn. Och als w̄p Leeraers
andere soe bele vermaent ende ingescherpt hebben met eernige ende
beweechlycke woorden dat het rīck der Hemelen gewelt lijt Math.
11. dat de poorte is enge ende den wech is smal Math. 7. 13. dat
men omsichtig of precijs moet wandelen Ephes. 5. vers. 15. 16.

Van mach ons her herte wel versnelten ende water wordē/ dan
mogen w̄p wel uytroepen met Bernardo in sijne meditatiē: Wee
my, ick hebbe Godes wet daechlijcks in de hant, ick lese ende
meditere die ick spreecke daer van &c. ende ick werde een over-
treder der selver bevonden. Het is wel noodich dat w̄p alijt van
nu aen ten epide toe insonderheyt oock in ons doothetde (ghelyck
Augustinus dede) de penitentie-psalmen lese. Doch wat sal ick by u
seggen/ of wat sal ick veel eer swijgē van myn lebē/ exemplē en voor-
gangh onder u? Ick sal versoecken t'gene de vermaerde Philosoph
Aristoteles verfoecht in een ander gelegentheit: Dat ghy my voor
t'gene wel is danck weretende dat ghy t'gene versuynt is oversiet
ende vergevet. Ick sal bidden t'gene Augustinus bidt aengaende
secker schrift of boeck van hem geschrēben: O Heere, soo ick yet
wel geseyt (gedaen) hebbe, wilt ghy het erkennen ende de uwe;
soo ick yet qualijk geseyt (gedaen) hebbe, dat ghy het doch ver-
gevet ende de uwe: t'gene van Godt ende upt sijn genaede in ons ge-
weest en ghespeurt mochte sijn/ ick bidde dat de Ghenevēre sulchis
mochte nae volgen/ ende wensche datse het tseunael ende hondertfour
te bōben gaen: t'gene upt ons en van ons selven geveest is/ datse dat
vermpde ende daer door voorsichtiger ware. Laet haer t'ghene een
oorsaech/ dit een waerschouwinge en baecke/ alle beydē een occasie
sijn om weerdichlyck den Euangēlo te wandelen.

V. Mijn vertreck van u behooft u oock mijne trouhertiche ver-
maning te recomanderen. ick verlaete nu mijnen ordinairen
dienst alhiec/ ick gae henen gebonden door den geest ende niet van
selfs/ ick ben willich te volgen daer de Heere mo wtstoet ende noch-
tans ongeerne ubent halbē/ ick gae en schepde van u met d' Lichaem
alhoewel niet met het gemoet/ niet het werch des dienst̄s niet met
mijn affectie. t'Syn gemeyne consideratien ende insichten/ ende niet
mijn

myn epgen drift of pet epgens dat my los maecht / dat u overredet
 ende overwonnen heest my los te laeten/ daer w^y anders het wel ge-
 wencht ende geschrift hadden/ denkoren tij die ons noch mochte
 overich sijn/ metu te samen te leven ende te sterben. Ich sie voorz de
 hant wel grooten arbept/ wel veel wercks op een nieu : ende al pae-
 ten sommighe quaerwollige of onverstandige vpt d'een of d'anderen
 hoeck somwijlen wat/ ich meyne eben wel niet dat een van allen ons
 den arbept/ moerten ende d'appendenten van dien sal benijden al ar-
 beyden w^y tot bloet spouwens toe / tot rynne van onse ghesonthept.
 Ich en were/ ich en sie voorz de hant gheen vereitg voordeel / gheen
 profften / gheen saecken voorz my seluen / die ich hter by verscheyden
 occasien niet genooten en hebbe of immers hadde koumen vinden en-
 de genieten/ soo ick daer van sieck gewest waere. Ich hebbe hier eer-
 lijk geleest (ich dancke Gode) nae myn en der mynre staet ende
 gelegenthept/ soo ick dien begeere/ ende daer in ich seer wel te vreden
 ben. Ich hebbe geen gebrech gehad. De genoeghaemhert is een
 groot gewin. W^y sit wel die met sijnre stoel te vreden is. Van dit
 sijn te vyle en slechte dingen/ om daer van veel te seggen. Ister pe-
 mant die anders wil van ons gevoelen/ eben als of w^y arme huue-
 lingen ende mestwerckens waeren/ of onser brycht onsen Godt waere/
 w^y killen het daer by laeten. Ich en han anders niet doen als met
 der daer betoonen/ dat ick met Paulo ghesun: ende gheresolbeert ben
 overbloet ende gebrech te hebben/ de saecke Godes ende de welstant
 sijner Kerchen oprechteijelicke ende trouweliicken te dienen/ ofter be-
 hooyliche belooningen sijn of datter geen en sijn: Het is my genoegh
 dat ick my seluen bewust ben/ dat ick om geen tractementen of vpt-
 terliche voordelen noch om veel dyspenden/ noch om alle het goet
 ter werelt mijn hert ende affectie teghens dese Gemeynite soo verre
 soude hebben koumen cruygten en versaecken. Daer u dan voor het
 leste beweghe dit ons Christelijck/ al hoewel beswaerlijck/ affichept.
 Hebt ghp sevenden Jaeren myne stemme ende vermaninge soo dich-
 wyls gehoocht/ hoocht noch eens dese/ mogelijck de leste. Het is onsec-
 ker of ick pemant van u haer aengesicht/ immers over aller aengesicht
 meer sien sal/ ende of ghp oock omt meer myn aengesicht hie
 sien salt ende mijne stemme hoozen. Ons leuen is een damp/ onse
 saeren gaen vast henen als vlogen w^y daer van. Hiermede bevele
 ick u allen Gode ende t'woort sijner genade Actoz. 20. 32. Ende
 dewyle dese mijne vermaninge dit myn afgeschepet nessens/ soo vele
 Jaeren vermaningen niet vorderen en sullen sonder Godes seghen
 ende genade/ ten sy datter een is die van binnen Leert, soo arbeyt ^{181. de} ^{Deerna.}
 de tonge des Leeraers te vergeefs, (gelijck Augustinus sep.) nemt Temp.
 F

1008785

35

van doch tot affschept dese mijne uitterste wenschen mijne leste seghe-
ninghen.

De Heere onse Godt sy u vriendelijck, ende vordere het werck
uwer handen by u/jae het werck uwer handen woude hy doch Vor-
deren, Ps. 90. 17. De Godt des vredes, die van den dooden weder
gebracht heeft den grooten herder der schapen door het bloet des
euwighen Testaments onsen Heere Iesum Christum, Die vol-
maecke u in alle goede werken, om sijnen wille te doen, maec-
kende in u dat voor hem welbehagelyck is, door Iesum Christum um-
den welcken sy de eerlijckheit van ewicheyt tot ewicheyt. Heb.
13. vers. 20, 21. Amen.

FINIS.

TOT Utrecht,

Ghedruckt by Abraham de Roy, woonende inde
Preecker straet, inde Druckerye, Anno 1636.

Voor Aegidius ende Petrus Roman Druckers
vande Universiteyt,

